

Coranul

Miracolul Miracolelor

[Romana – Romanian – روماني]

Ahmed Deedat

Traducere:
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Gabriela Gharabli
Revizuit de: Mariam Oana

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ القرآن معجزة المعجزات ﴾

« باللغة الرومانية »

أحمد ديدات

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جبريلا غرابلي

مراجعة: مريم وانا

2014 - 1436

IslamHouse.com

ح

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة، ١٤٣٦هـ.

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

ديدات ، أحمد

القرآن : معجزة المعجزات - اللغة الرومانية / أحمد ديدات -

الرياض ١٤٣٦هـ.

..ص...سم

ردمك : ٤ - ٣١ - ٨٠٨٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

١- القرآن - اعجاز أ.العنوان

١٤٣٦ / ٤٨٤٠

ديوي ٩ ، ٢٢٩

رقم الإيداع : ٤٨٤٠ / ١٤٣٦

ردمك : ٤ - ٣١ - ٨٠٨٣ - ٦٠٣ - ٩٧٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Coranul

Miracolul Miracolelor

Capitolul I

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

„Spune: «De s-ar aduna oamenii și djinnii¹ ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»²»

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 17:88]

Ce este un miracol?

Cred că este necesar să avem o imagine clară despre ceea ce înseamnă pentru noi un miracol. Iată câteva definiții:

¹ Djinnii sunt făpturi ale lui Allah create din flăcările focului. Ele nu sunt vizibile în mod obișnuit, dar pot lua orice înfățișare voiesc (oameni, animale - mai ales șarpe, câine, insecte). Printre djinni există comunități musulmane și comunități care au îmbrățișat alte religii

² Dovada că Nobilul Coran are aceeași frumusețe și natură ca atunci când el a fost promulgat. **Cei ce se îndoiesc sunt provocați să facă o Carte asemenea ei, însă până în ziua de azi nimeni nu a reușit acest lucru.** Este singura Carte revelată a cărui text a rămas pur și nemodificat de mai bine de 1400 de ani

„Un eveniment care are loc fără vreo explicație prin legile naturii, care este considerată a fi supranatural la origine sau un act al lui Dumnezeu.”

„O persoană, un lucru, un eveniment care stârnește admirație.”

„O faptă care este dincolo de puterea umană, o imposibilitate.”

Este logic că o imposibilitate mai mare este un miracol mai mare. De exemplu, dacă o persoană moare în fața ochilor noștri și este certificată moartă de către un medic, însă mai târziu un magician sau un sfânt poruncește mortului „ridică-te”, și spre uimirea tuturor el se ridică și pleacă...am eticheta acest lucru ca pe un miracol. Însă în cazul în care învierea dintre morți are loc după ce mortul a stat trei zile la morgă, atunci am aclama acest lucru ca pe un miracol și mai mare. Iar dacă morții sunt înviați din mormânt cu decenii sau secole după ce corpul lor s-a descompus și putrezit, în acest caz, vom eticheta acest lucru ca fiind cea mai mare minune dintre toate!

O trăsătură comună

A fost o trăsătură comună a omenirii din timpuri imemorabile, ca atunci când apărea un Ghid de la Dumnezeu, care să le îndrume pașii spre Voința și Planul lui Dumnezeu, ei cereau dovezi supranaturale de la acești oameni ai lui Dumnezeu în loc să accepte Mesajul cu meritele sale. De exemplu, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) a început să predice poporului său – „Fiilor lui Israel” – să îndrepte calea

lor, să-i înfrâneze de la formalismul legalistic¹ și să le aducă spre adevăratul spirit al Legilor și Poruncilor lui Dumnezeu, „poporul” lui i-a cerut Miracole prin care să dovedească „**bona fides**”² așa cum găsim în Scripturile Creștine:

„Atunci unii din cărturari și din farisei au luat cuvântul și I-au zis: «Învățătorule, am vrea sa vedem un semn (miracol) de la Tine!» ~ Drept răspuns, El le-a zis: «Un neam viclean și preacurvar cere un semn (miracol); dar nu i se va da alt semn (miracol), decât semnul prorocului Iona.»”³ [Biblia, Matei 12:38-39]

Biblia este plină cu evenimente supranaturale atribuite Profeților de la Domnul lor. În realitate toate aceste „semne”, „minuni” și „miracole” au fost acte ale lui Dumnezeu, dar din moment ce ele au fost înlăptuite de către agenții săi umani, noi le descriem ca miracolele Profeților, de exemplu Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!), pentru că prin mâna lor au fost ele înlăptuite.

Subterfugiul continuă

La aproximativ 600 de ani de nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), în Arabia, mai precis în Mecca s-a născut Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Mesagerul lui Allah. Atunci când și-a început misiunea, la patruzeci de ani, concetățenii săi „mushrikinii”⁴ au cerut, de

¹ Respectarea legii sau al unui cod special, de religie sau moralitate

² Bona fides – adevărul său și sinceritatea sa

³ Care a fost efectul „singurului semn” pe care Isus (Allah să fie mulțumit de el!) a fost pregătit să-l dea? Pentru a găsi informații detaliate citiți cartea „Semnul lui Iona”

⁴ Păgânii, idolatrii și politeiștii

asemenea, înfăptuirea de miracole, așa cum evreii au cerut de la Mesia cel promis. Stilul textului este ca și cum arabii ar fi luat o filă din înregistrările Creștine. Istoria are obiceiul de a se repeta!

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ

„Și zic ei: «De ce nu i se trimit lui minuni (semne) de la Domnul său?»...”¹

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:50]

Semne! Care semne?

„Miracole? Strigă *el*, ce minuni vreți? Nu sunteți voi înșivă acolo? Dumnezeu v-a făcut din lut. Ați fost odată mici, iar acum câțiva ani nu ați existat deloc. Aveți frumusețe, putere și idei, simțiți milă unii față de alții. Bătrânețea a venit peste voi și părul s-a albit, puterea voastră se estompează, până la slăbiciune, vă scufulați și iar nu mai existați. **Simți milă unii față de alții.** Acest lucru mă frapează. Allah putea să vă creeze fără să aveți milă unul față de altul. Cum ar fi fost atunci? Acesta este o întrebare mare și directă, o primă privire asupra realității lucrurilor...” [„**Eroii, faptele de adorare ale eroilor și faptele eroice de-a lungul istoriei**” de Thomas Carlyle]

„Acesta m-a frapat mult”

¹ *Aayaah* în limba arabă, literal înseamnă „semne”. Coranul cel Nobil nu menționează cuvântul *Mu’jazah* care înseamnă „miracol”

Faptul că „**Simți milă unii față de alții**”. L-a impresionat foarte mult pe Thomas Carlyle din lecturarea atentă a textului. Presupun că versetul care a motivat acest sentiment este:

„Și printre semnele Lui este acela că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru cei ce chibzuiesc.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:21]

(tradus după A.Yusuf Ali)

„Și unul dintre semnele lui este că el v-a creat soții pentru voi din propriile specii, ca să puteți locui cu ele, și a pus între voi dragoste și tandrețe. Aici într-adevăr sunt semne pentru cei care chibzuiesc.”

(tradus după Reverendul J.M.Rodwell)

„Și după alt semn, el v-a dat neveste pentru voi din mijlocul vostru, pentru ca voi să trăiți în bucurie cu ele, și a plantat dragoste și bunătate în inimile voastre. Cu siguranță în acestea există semne pentru oameni care chibzuiesc.”

(tradus după N.J. Dawood)

Primul exemplu este din traducerea lui A.Yusuf Ali, un musulman, al doilea exemplul este traducerea unui preot creștin, reverendul J.M.Rodwell, iar ultimul exemplu este traducerea unui evreu Irakian, N.J. Dawood.

Din păcate Thomas Carlyle nu a avut acces la niciuna dintre aceste traduceri, deoarece nici una dintre ele nu a văzut lumina

zilei în timpul său. Singura traducere disponibilă pentru el, în anul 1840, a fost unul despre care a spus:

*„Și noi putem citi Coranul, traducerea noastră, făcută de Sale, este cunoscută a fi **una foarte corectă.**”*

Corupția este motivul

Carlyle este foarte indulgent cu colegul său compatriot, deoarece motivele lui George Sale, care a fost un pionier al traducerii în limba engleză a Coranului cel Sfânt, au fost suspecte. El nu a făcut un secret privind antagonismul său față de Cartea Sfântă a islamului. În prefața traducerii sale în anul 1743 el a făcut cunoscut faptul **că intenția sa declarată a fost de a prezenta omul Mohammed și plăsmuirea sa.** El scrie:

„Cine poate să se aștepte la vreun pericol de la o astfel de manifestare a plăsmuirii?... Numai protestanții ar putea să atace Coranul cu succes, iar pentru ei, cred că providența a rezervat gloria înfrângerii lui.”

Și s-a așezat să lucreze, cu prejudecățile sale, la traducere. Veți fi capabili să judecați **„corectitudinea”** savantului George Sale, chiar de la versetul care l-a **„frapat”** (pe Carlyle) **„mult!”**.

Comparați acesta cu cele trei exemple deja date de un musulman, un creștin și un evreu:

„Și dintre semnele lui este acela că el a creat pentru voi, din voi înșivă, soții cu care să puteți coabita, punând iubire și compasiune între voi.”

Nu cred că George Sale a fost „un porc obsedat sexual” al zilelor sale, pentru a descrie perechile noastre, soțiile sau soții noștri ca niște obiecte sexuale. El s-a ținut numai de promisiunea lui, cea pe care Carlyle a trecut-o cu vederea. Cuvântul arab pe care el (Sale) l-a pervertit este **„li-tas-kunuu”** care înseamnă *a găsi pacea, îndurarea, calmul sau liniștea*, și nu **„coabita”** care înseamnă **„a trăi împreună, având relații sexuale în afara căsătoriei”**.

Fiecare cuvânt al textului coranic este ales meticolos, cizelat și apoi așezat de către Cel Înțelept, Însuși. Cuvintele poartă „amprentă” lui Dumnezeu, și sunt Semnele lui Dumnezeu. Și totuși, prejudecățile spirituale....

Cerând un semn

Ce semne? Ei vor unele semne sau minuni speciale pe care mintea lor prostească le dictează. Pentru Dumnezeu totul este posibil însă Dumnezeu nu urmează temperamentul nebunesc al oamenilor și nu ascultă cererile lor false. El a trimis Mesagerul Său ca să explice clar Semnele Sale și să îi avertizeze cu privire la consecințele respingerii lor. Nu este de ajuns? Tendința cererii lor, în general, este următoarea:

în termeni specifici ei au cerut ca el – Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – „Să pună o scară de la pământ la cer și să aducă o carte de la Dumnezeu, chiar înaintea lor.” – **„ATUNCI VOM CREDE”**, au spus ei. Sau „Uite muntele de acolo, transformă-l în aur” – **„ATUNCI VOM CREDE”**, sau „Fă ca râuri să țâșnească din deșert” – **„ATUNCI VOM CREDE”**.

Acum ascultați raționamentul fin și atrăgător al lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) împotriva cerințelor sceptice și excesive ale MUSHRIKINILOR – „Să vă spun eu vouă, cu adevărat, eu sunt un înger? Să vă spun, cu adevărat, că în mâinile mele se află comorile lui Dumnezeu? Voi urma numai ce mi-a fost revelat.”

Ascultați, mai departe, răspunsul cel mai demn, pe care Allah i-a poruncit Profetului, să le dea necredincioșilor:

قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

„Spune (O, Mohammed): «Că minunile sunt numai la Allah, iară eu sunt doar un Prevenitor limpede».”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:50]

În următorul AYYAAH¹ (verset) Nobilului Profet îi este poruncit să sublinieze faptul că Coranul cel Sfânt, însuși, este un răspuns la cerințele lor ipocrite despre unele „semne” sau „miracole” la care mentalitatea lor prostească de păgân a râvnit. Și într-adevăr, toate miracolele sun „semne”, iar necredința lor, și scepticismul sunt cele care motivează cererile lor pentru un semn. Ei sunt rugați să: „Priviți Coranul” și din nou, „Priviți Coranul”.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

¹ AYYAAH în Coranul cel Sfânt reprezintă un „semn” dar este folosit și pentru „verset”. Există peste șase mii de AYYATE sau versete în Cartea lui Dumnezeu, și fiecare verset este un semn de la Dumnezeu

„Oare nu le este lor de ajuns că Noi¹ (1) ți-am trimis ție Cartea care le este recitată? Întru aceasta este îndurare și pomenire pentru un neam de oameni care vor să creadă (2).”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:51]

Două dovezi

Ca dovadă a originii Divine și a naturii miraculoase a Coranului cel Sfânt, au fost avansate două argumente de către Atotputernicul Însuși:

1. „CĂ NOI” (Allah Atotputernicul) ți-a revelat **ȚIE** (O, Mohammed) **„CARTEA”**, **ȚIE**, cel care ești o persoană neînvățată (analfabetă), un Profet care nu poate să scrie și să citească. Unul care nu știe să-și scrie numele.

Să urmărim ce spune Thomas Carlyle despre calificările educaționale ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„...noi nu trebuie să uităm că el nu a avut nici o pregătire școlară, nimic din ceea ce numim noi pregătire școlară.”

Mai mult decât atât, Autorul Divin (Dumnezeu Atotputernicul) Însuși atestă veridicitatea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) susținând că el nu putea să compună conținutul Coranului cel Sfânt, nu putea să fie autorul acestuia:

¹ *Noi*, pluralul regal, este pluralul de respect și nu de număr. În fiecare dintre limbile estice, inclusiv în limba ebraică, li este foarte des folosit ca instrument gramatical

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ

„Și tu (o, Mohammed) nu ai citit mai înainte de ea nici o altă carte și nici nu ai scris-o cu dreapta ta (fiindcă era neștiutor de carte). Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:48]¹

Autorul Coranului ne explică că dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un om învățat, astfel știind să scrie și să citească, flecarii din piețe ar fi avut motiv să se îndoiască de faptul că Coranul cel Sfânt este Cuvântul lui Dumnezeu. În cazul în care Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost un om cu știință de carte, dușmanii săi puteau să-l acuze că el, probabil, a copiat Cartea sa (Coranul) din scrierile evreilor și a creștinilor, sau că a studiat scrierile lui Aristotel și Platon, sau că ar fi răsfoit „Tora”, „Zabur” și „Injiil”² și că le-ar fi reformulat într-un limbaj ales pentru a putea avea o anumită greutate.³

2. „Cartea?” Da, **„CARTEA”** însăși, poartă în ea evidența originii Divine. Studiați Cartea din orice unghi. Examinați-o. De ce nu răspundeți provocărilor Autorului, dacă îndoielile voastre au bază?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

¹ Învăța pe de rost versetele și semnificațiile lor, așa cum apar în această Carte

² Tora, Zabur, Injiil, sunt termenii în limba arabă pentru revelațiile originale ale lui Dumnezeu lui Moise, David și Isus (Pacea fie asupra lor!)

³ Biblia nu a fost tradusă în limba arabă până în secolul al zecelea al erei creștine, astfel niciun arab înainte anulului 1000 nu avea posibilitatea să examineze textul Bibliei în limba sa

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:82]

Consecvența

Este de neconceput ca vreun autor uman ar fi rămas consecvent în învățăturile și predicile sale pentru o perioadă de două decenii. De la vârsta de patruzeci de ani, atunci când Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a primit prima chemare din Cer, și până la vârsta de șaizeci și trei de ani, când și-a dat ultima suflare, timp de douăzeci și trei de ani el a practicat și a răspândit islamul prin predicile sale. În acești douăzeci și trei de ani el a trecut prin cele mai mari conflicte și vicisitudini ale vieții. Orice om în timpul unei astfel de misiuni, ar fi fost forțat de împrejurări să facă compromisuri „onorabile”. Nimeni nu poate scrie mereu la fel, așa cum este Mesajul Coranului cel Sfânt: **CONSECVENT CU EL ÎNSUȘI, mereu!** Mai mult decât atât, Sfântul Coran conține sau menționează mai multe aspecte legate de natura universului care au fost necunoscute omului înainte, pe timpul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dar care, ulterior, odată cu evoluția în descoperirile științifice au fost confirmate pe deplin – un domeniu, în care o minte neinstruită s-ar fi pierdut, mai mult ca sigur, în speculații nesăbuite și contradictorii!

Dovada evidentă

Atunci când, iar și iar, au fost cerute minuni de la Profetul lui Dumnezeu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de către câțiva cinici și frivoli, el indica mereu Coranul – Mesajul de la Allah Preaînaltul – ca fiind „**Miracolul**”. MIRACOLUL MIRACOLELOR! Iar oamenii înțelepți și cei cu introspecție literară și spirituală, destul de sinceri cu ei înșiși, recunosc și acceptă Coranul ca pe un miracol veritabil.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

„Ba ea constă din versete (semne) învederate în piepturile aceloră căroră li s-a dat cunoașterea¹ și nu tăgăduiesc versetele² Noastre decât numai cei nelegiuți.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:49]

¹ Cunoașterea (‘ilm), înseamnă atât putere de judecată în discernerea valorii de adevăr cât și cunoștințe cu privire la revelațiile anterioare. Aceasta implică introspecție literară și spirituală. Pentru oameni astfel înzestrați revelațiile și Semnele lui Dumnezeu sunt evidente

² Acum controversa este dusă mai departe. O astfel de respingere este, de asemenea, un semn de nedreptate, o perversitate deliberată de a fi împotriva „Semnelor” evidente care ar trebui să-i convingă pe toți oamenii onești

Capitolul II

Știința și revelația coranică

Omagii mărinimoase

Astăzi, în lume există un miliard de musulmani care fără ezitare acceptă faptul că Sfântul Coran este „Cuvântul lui Dumnezeu”, și că acesta este un „Miracol”. Și de ce să nu accepte atunci când chiar și dușmanii declarați își prezintă omagii nesolicitate privind natura miraculoasă al aceste Cărți al lui Dumnezeu. Reverendul R. Bosworth-Smith, în cartea sa „**Mohammed și Mohammedanism**”¹ spune despre Coran:

(a) „UN MIRACOL AL STILULUI PUR, AL ÎNȚELEPCIUNII ȘI ADEVĂRULUI.”

Un alt englez, A.J. Arberry, în prefața traducerii sale în limba engleză a Coranului cel Sfânt, spune:

(b) „DE FIECARE DATĂ CÂND AUD RECITAREA CORANULUI, ESTE CA ȘI CUM AȘ ASCULTA MUZICA, ÎN SPATE CURGE MELODIA, AUZIND-O – SUNĂ CA BĂTAIA INSISTENTĂ AL UNEI TOBE, ȘI ACESTA ESTE CA BĂTAIA INIMII MELE.”

Aceste cuvinte, și de fapt toată prefața sa, sună ca al unui musulman, însă din păcate el a murit în afara islamului.

¹ Nu există „**Mohammedanism**” și nici „**Mohammedan**”. Numele religiei este **Islam**, iar adepții săi se numesc **musulmani**

Să vedem ce spune un alt britanic, Marmaduke Picktall, în prefața sa la traducerea Coranului cel Sfânt:

(c) „ACEASTĂ SIMFONIE INIMITABILĂ ESTE CU UN SUNET PĂTRUNZĂTOR, CARE ADUCE LACRIMI ȘI EXTAZ.”

Acest autor a îmbrățișat islamul înainte de traducerea Coranului și nu putem ști dacă a descris efectele recitării Coranului înainte sau după convertirea sa.

(d) „DUPĂ BIBLIE¹, ACESTA (Coranul) ESTE CEA MAI RESPECTATĂ ȘI CEA MAI PUTERNICĂ CARTE RELIGIOASĂ DIN LUME”

J. Christy Wilson în „Introducere în islam” (New York 1950)

(e) CORANUL ESTE BIBLIA MAHOMMEDANĂ ȘI ESTE MULT MAI RESPECTATĂ DECÂT ORICE CARTE SACRĂ, MAI MULT DECÂT VECHIUL TESTAMENT EVREIESC ȘI MAI MULT DECÂT NOUL TESTAMENT CREȘTIN.”

J. Shillidy în „Domnul Isus în Coran”

Putem completa foarte ușor, cu o duzină, aceste elogii de mai sus. Prietenii și dușmanii aduc elogii mărinimoase ultimei și finale Revelații al lui Dumnezeu – Sfântul Coran. Contemporanii cu Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui

¹ Venind de la un critic creștin al islamului nu vom obiecta că a așezat Coranul pe locul doi

Allah fie asupra sa!) au văzut frumusețea și măreția ei, noblețea Chemării sale și mărinimia Mesajului său, Semnul și Miracolul lucrării lui Dumnezeu, și au acceptat islamul. Cu toate omagiile și declarațiile, necredinciosul și scepticul ar putea spune că toate acestea sunt sentimente subiective. Ar putea căuta un refugiu în pretextul că nu cunoaște limba arabă. El este auzit spunând: „Eu nu văd ce vezi tu, și nici nu simt așa cum simți tu. Cum să știu eu că Dumnezeu există și că El este Cel care l-a inspirat pe Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cu acel Mesaj minunat, Coranul?” El continuă: „Eu nu sunt potrivit frumuseții filosofiei sale, eticii sale practice, înaltei sale moralități, și sunt pregătit să admit că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un om sincer și că el a adus multe învățături frumoase pentru bunăstarea omenirii. Cu ceea ce nu sunt de acord este ceea ce voi musulmanii susțineți, și anume **«puterea supranaturală care i-a dictat lui».**”

Motivație logică

Pentru acest fel simpatice de mentalitate, încă sceptică, Autorul Cărții (al Coranului), folosește diferite tipuri de argumente pentru a șterge îndoielile sale. De la atei și agnostici, care cred că au o supraabundență de cunoștințe științifice și care se consideră a fi „giganți intelectuali”, motivația se mută la faptul că ei sunt în realitate niște „pitici” piperniciți. Ei sunt ca și piticii care au o dezvoltare anormală într-o anumită direcție, în detrimentul altor părți, ca și un cap supradimensionat pe un corp mic, și pe aceștia Creatorul Suprem îi chestionează.

Dar, înainte de a-i pune lui întrebarea lui Dumnezeu, lăsați-mă să-mi satisfac propria curiozitate:

„Voi oameni de știință, care au studiat astronomia și care studiază Universul nostru prin telescoapele voastre la fel cum ați examina un obiect în palma voastră; spuneți-mi cum a luat ființă acest Univers?”

Acest om de știință deși este lipsit de perspectivă spirituală este totuși foarte generos în schimbul de cunoștințe. El răspunde cu ușurință: „Ei bine”, începe el, „cu miliarde de ani în urmă Universul nostru a fost format dintr-o singură materie iar acolo a avut loc „Big Bang-ul” în centrul acestei materii cu o energie infinită iar bucăți puternice de materie au început să zboare în toate direcțiile. De la acel „Big Bang” a luat ființă sistemul nostru solar precum și galaxiile, și deoarece nu a existat nicio rezistență în spațiu în acest moment primordial generat de explozia inițială, stelele și planetele înoată pe orbitele lor...”

În acest punct, mă gâdilă memoria – prietenii noștri materialişti par să-și fi asimilat în secret, cunoștințele lor din Surat Ya-Sin¹:

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٣٨) وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا هَـ
مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (٣٩) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ
وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (٤٠)

„Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala Celui Care este Al-‘Azîz (Cel Atotputernic), Al-‘Aliim (Atoateștiutorul)! ~ Iar pentru Lună am

¹ Ya-Sin este capitolul 36 al Coranului cel Sfânt, fiind numit „inima” Coranului.

orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier. ~ Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite (proprie).”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 36:38:40]

Omul de știință ateu continuă:

„Universul nostru este unul în «**expansiune**». Galaxiile se tot îndepărtează de noi, într-un ritm rapid, și odată ce vor ajunge viteza luminii¹, nu o să-i mai putem vedea. Trebuie să construim telescoape mai mari și mai puternice cât mai repede posibil pentru a le studia!” „Când ați descoperit aceste basme?” întrebăm noi. „Nu, acestea nu sunt basme, ci fapte științifice!”, ne asigură prietenul nostru. „Bine, noi vom accepta ceea ce susții, însă când ați descoperit aceste date?” El răspunde: „Numai ieri!”. La urma urmei cizinci de ani în istoria omenirii este doar „ieri”.

„Un analfabet din deșert acum mai bine de 1400 de ani niciodată nu ar fi putut avea cunoștințele tale despre «**big bang**» și despre «expansiunea» Universului, nu-i așa?” „Nu nicidecum!” spune el lăudăros. „Ei bine, atunci ascultă ce spune acest Profet **ummi**² prin inspirație divină:

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا

¹ Lumina se deplasează cu viteză de 186.000 de mile/secundă

² *Ummi* înseamnă analfabet, neînvățat. „Sau dacă dai cartea unuia care nu știe să citească și-i zici: «*la citește!*», el răspunde: «*Nu știu să citesc.*»” (Isaia, 29:12), iată cum această profeție își găsește împlinirea în Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

„Oare nu văd necredincioșii (ateiștii și agnosticii) că cerurile și pământul au fost împreună (ca o unitate a creației) și că Noi le-am despărțit...”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:30]

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

„El este acela care a creat noaptea și ziua, soarele și luna; și fiecare (dintre corpurile cerești) plutește pe cercul său.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:33]

Teoria „Big-Bang”-ului

Nu vedeți că cuvântul „necredincioși” din primul citat de mai sus se referă în mod special la **voi** – oameni de știință – geografi, astronomi, care după ce au făcut descoperiri uimitoare și au transmis aceste descoperiri omenirii au rămas în continuare „ORBI” nevăzând „AUTORUL” acestora? **„Cu Știința și Enciclopediile noastre, suntem în stare să uităm Divinitatea, în acele laboratoare ale noastre”,** spune Thomas Carlyle.

De unde putea cineva care călărea o cămilă să culeagă din „descoperirile voastre” acum mai bine de 1400 de ani, dacă nu de la Creatorul „Big Bang”-ului Însuși?

Originea vieții

„Și voiologii, care separe că aveți degetele voastre pe toată viața organică și încă aveți îndrăzneala de a nega existența Sursei aceste vieți, adică al lui Dumnezeu, spuneți-mi conform cercetărilor voastre cu care vă lăudați: **unde și cum a apărut viața?**”

La fel ca și colegii lui astronomi, necredincioși, și el începe: „Ei bine, cu miliarde de ani în urmă s-a format amiba și aceasta stă la baza tuturor **formelor de viață**. Într-un cuvânt toate formele de viață își au originea în mare, adică **apă!**”

„Și când ai descoperit că toate organismele vii își au originea în apă?”. Răspunsul nu diferă cu nimic de cel al colegului său, astronomul – „**Ieri!**”. „Putea vrun om învățat, filosof sau poet ghici această descoperire în biologie acum mai bine de paisperezecede secole în urmă?” întrebăm noi, iar biologul nostru este la fel de categoric ca și astronomul: „**Nu, niciodată!**” „Atunci ascultă la acest fiu analfabet al deșertului!”

وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

„...și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei (necredincioșii, ateii și agnosticii)?”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:30]

Declarația de mai sus este detaliată, în continuare, în Cartea lui Allah (Dumnezeu):

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

„Allah a creat toate vietățile din apă și unele dintre ele merg pe burtă, altele merg pe două picioare și altele merg pe patru (picioare). Allah creează ceea ce voiește El și Allah este cu putere peste toate.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 24:45]

Nu este greu pentru voi să recunoașteți că aceste cuvinte ale Atotputernicului, Atoateștiutorului Creator al Universului au fost adresate VOUĂ oameni de știință ca răspuns AZI, la scepticismul vostru. Înțelesul lor a depășit locuitorii deșertului cu paisprezece secole în urmă. Autorul (Dumnezeul Atotputernic) este în concordanță cu VOI, oameni de știință. Cum puteți să nu credeți VOI în Dumnezeu? VOI ar trebui să fiți ULTIMII care neagă existența lui Dumnezeu, în schimb voi sunteți PRIMII! Ce boală v-a atins pe VOI care vă face ca ego-urile voastre să umbrească simțul vostru logic? Și botanicii, zoologii și fizicienilor care în ciuda introspecției uimitoare în natura lucrurilor refuză să recunoască un Stăpân Creator. Lăsați-i să se gândească la următoarele vorbe ale lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), „purtătorul de cuvânt” al lui Dumnezeu:

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

„Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi¹, din ceea ce face pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 36:36]

Semnele lui Dumnezeu

Versetele acestei „CĂRȚI LIMPEZI”, Coranul cel Sfânt sunt auto explicative. Cercetătorii Coranului au văzut Degetul inconfundabil al lui Dumnezeu în fiecare descoperire pe care l-a făcut omul. Acestea sunt „Semnele”, „Miracolele” de la Domnul său Binefăcător pentru a elimina îndoielile și a întări credința sa.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

„...Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:22]

Ce ironie! „Cei care știu” sunt actualmente cei răzvrățiți! Cunoștințele lor vaste le-au umplut cu mândrie, lipsindu-le smerenia înnăscută care merge împreună cu adevărata cunoaștere.

¹ *Creat pe toate perechi*, „misterul sexelor străbate toată creația, oameni, animale legume, precum și alte sfere, de care noi nu avem cunoștință. Și în natură există forțe de sens opus cum ar fi electricitatea pozitivă și negativă. De asemenea, atomul în sine conține un nucleu de protoni, încărcăți pozitiv, în jurul căreia se mișcă electronii care sunt încărcăți negativ.” (A. Yusuf Ali)

În cuvintele unui francez modern:

„OBSERVAȚIA DE MAI SUS FACE CA IPOTEZA SĂ FIE AVANSATĂ DE CĂTRE CEI CARE ÎL VĂD PE MOHAMMED CA AUTOR DE NECONCEPUT AL CORANULUI. CUM AR FI PUTUT UN OM, ANALFABET FIIND, SĂ DEVINĂ CEL MAI IMPORTANT AUTOR, VORBIND ÎN TERMENI DE MERITE LITERARE, ÎN TOATĂ LITERATURA ARABĂ?

CUM PUTEA EL FORMULA, ATUNCI, ADEVĂRURI ȘTIINȚIFICE PE CARE NICIO FIINȚĂ UMANĂ NU LE CUNOȘTEA ÎN ACEL MOMENT, ȘI TOATE ACESTEA FĂRĂ A FACE CEA MAI MICĂ GREȘEALĂ ÎN EXPUNEREA SUBIECTULUI.”

(vezi „*Biblia, Coranul și Știința*” de Maurice Bucaille)

Inspirația timpurie

Semințele acestei cărți „CORANUL – Miracolul Miracolelor”, probabil, au fost semănate de ambasadorul hoinar al islamului, oratorul elocvent, Maulana Abdul Aleem Siddiqui. Am fost doar un elev atunci când a vizitat Africa de Sud într-un turneu de conferințe în anul 1934. Printre multele sale discursuri erudite l-am auzit vorbind despre „**Cultivarea științei de către musulmani**”. Ulterior, o broșură sub același titlu a fost publicată de către Federația Mondială a misiunilor islamice, Karachi, Pakistan, m-a făcut să resimt bucuria și fiorul discursurilor auzite în adolescență. În memoria acestui mare savant al islamului, reproduc aici, pentru posteritate,

câteva cuvinte din ceea ce a spus cu privire la legătura dintre Coranul cel Sfânt și diferitele ramuri ale științei:

Îndemnuri la știință

Accentul pe care Coranul cel Sfânt l-a pus pe studiul științific al Universului este un fenomen unic în literatura religioasă a lumii. În repetate rânduri acesta ne atrage atenția la fenomenele naturale variate din jurul nostru. De asemenea, în repetate rânduri el îi îndeamnă pe musulmani la căutarea cunoștințelor științifice, acesta fiind una dintre îndatoririle religioase. În repetate rânduri se pune accentul pe marele adevăr necunoscut lumii precoranice, că totuși în natură stă în serviciul omului și omul ar trebui să-l folosească în favorarea sa. Coranul ne îndeamnă să studiem structura și funcțiile organismului uman, structura, funcțiile și distribuția regnului animal, forma, structura, funcțiile și distribuția plantelor. Toate acestea țin de BIOLOGIA modernă.

De asemenea, Coranul ne îndeamnă să studiem ordinea naturii și în ce mod proprietățile generale ale materiei sunt afectate de energie, care țin de FIZICA modernă.

El ne îndeamnă să studiem proprietățile substanțelor, atât a celor elementare cât și a compușilor, și de asemenea, legile de interacțiune dintre substanțe, acțiunea unei substanțe asupra celeilalte, toate acestea ținând de CHIMIA modernă.

Coranul ne îndeamnă să studiem structura și compoziția mineralogică a scoarței terestre, straturile din care este

compusă aceasta, schimbările care au loc în materia organică și anorganică, etc... care țin de GEOLOGIA modernă.

El ne îndeamnă să studiem descrierea generală a Pământului, diviziunile sale fizice cum ar fi mările, râurile, munții, câmpiile, etc. și repartizarea mineralelor, plantelor și animalelor, toate acestea țin de GEOGRAFIA modernă.

De asemenea, ne îndeamnă să studiem cauzele care duc la alternanța zilei și a nopții, schimbarea anotimpurilor, mișcarea planatelor și a altor fenomene, care țin de ASTRONOMIA modernă.

El ne îndeamnă să studiem mișcările vânturilor, formarea și evoluția norilor, producerea ploii, și alte fenomene similare care țin de METEOROLOGIA modernă.”

Timp de secole musulmanii au fost lideri mondiali în domeniul educației științifice, apoi, încetul cu încetul, conducerea a început să scape din mâinile lor. Până la urma Europa materialistă le-a preluat locul umplând vidul lăsat de musulmani. Mai mult, Maulana descrie contribuția adusă de musulmani, după cum urmează:

„Dezvoltarea intelectuală creată de către musulmani a fost una gigantică. Nu există vreun departament al științei pe care învățații să-l fi lăsat nestudiat.

Într-adevăr islamul are drept scop ca comunitatea musulmană să fie o comunitate de intelectuali, iar dezvoltarea științei și tuturor celorlalte forme de învățământ este unul dintre prioritățile islamului. Dacă nu

ar fi existat musulmani Europa nu ar fi cunoscut epoca Renașterii, ne având loc înnoirea socială și culturală. Națiunile care au primit cunoștințele lor în știință din Europa, de fapt, indirect, ele sunt ucenicii comunității islamice din trecut. Omenirea datorează islamului o datorie pe care acesta nu o poate rambursa și o recunoștință pe care niciodată nu o poate uita.”

Elocventul orator (Maulana) și-a încheiat expunerea privind **„Cultivarea științei de către musulmani”** cu următoarele cuvinte:

„Înainte de a încheia, permiteți-mi să afirm încă odată că comunitatea musulmană este fără îndoială o creație a islamului, care la rândul său își are originile în Revelația divină. Nimic altceva decât credința și practicarea islamului poate face un individ musulman. Islamul a stabilit că este o datorie religioasă pentru fiecare musulman să se intereseze de realitatea din jurul său deoarece cercetarea științifică poate duce la cunoașterea Creatorului. Cercetarea științifică, în islam, nu este un scop ci un mijloc pentru atingerea unui final înălțător. Și acesta este într-adevăr, adevăratul sfârșit al umanității.

„Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:156]

Prelegerea mea abandonată

Am avut privilegiul de a auzi discursul de mai sus de pe buzele maestrului însuși în anul 1934. L-am memorat cu unele schimbări în timp ce încă lucram la un magazin musulman. Am fost atât de entuziasmat încât am făcut pregătiri la Colegiul lui

Adam să vorbesc cu studenții și cu lectorii lor cu privire la acest subiect. La acel moment nu mi-am dat seama de enormitatea sarcinii mele și nici nu voi ști cu adevărat deoarece șeful meu musulman mi-a interzis să o țin. El m-a amenințat cu concedierea dacă nu-mi anulez prima mea prelegere publică, așa că am anulat-o. Angajatorul meu, fără îndoială, a ignorat avertizarea lui Allah, și nici eu nu am fost mai bun. Nu știu ce poziție aș fi luat apoi, dacă aș fi fost programat cu următorul avertisment:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

„Spune: «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa!» Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:24]

Mulțumiți de fratele nostru sfios, din cauza căruia prima mea prelegere care ar fi trebuit să fie ținută misionarilor creștini și preoților stagieri, prelegere pe care am planificat-o atât de meticulos, am memorat-o și repetat-o, și care a fost anulată la cererea lui. Probabil astfel am pierdut zece ani din cariera mea de orator. Există milioane de oameni ca și șeful meu musulman, care sunt îngroziți de considerentele materiale enumerate în versetul de mai sus, care nu numai că nu

răspândesc mesajul islamului dar îi împiedică și pe alții să facă acest lucru. Ei în aparență sunt cei mai pioși, însă fără niciun folos, iar Allah îi descrie ca: „**Necredincioși pervertiți!**”

A face față provocării

În discursul de mai sus Maulana a atras atenția la îndemnul coranice adresate nouă, de a reflecta asupra biologiei, chimiei, fizicii, geologiei, meteorologiei, etc. Oameni de știință, cum ar fi, Maurice Bucaille, Keith Moore și Sheikh Zindani au scris, în ultima vreme, despre diferitele aspecte științifice ale Sfântului Coran, însă domeniul său de aplicare este nelimitat. Nobilul Coran este un ocean de cunoștințe. În această lume a dezvoltării, oamenii de știință musulmani trebuie să facă față provocărilor lansate de Maulana, la mijlocul anilor treizeci. Ei nu trebuie să se ocupe de toate domeniile ci fiecare cu propria sa specialitate. Tinerii musulmani au o sete de informație iar articolele și broșurile pe diferite subiecte științifice au scopul de a stimula și mai mult această sete de cunoaștere. Pot urma enciclopedii. **Insha-Allah!**

Capitolul III

Coranul – absolut unic în înregistrarea sa

Dintre toată literatura religioasă existentă în lume, Coranul este absolut unic. Înregistrarea și păstrarea sa sunt miraculoase, deoarece el se află dincolo de modelul uman obișnuit de narațiune; despre care se știe că este incoerentă sau nepotrivită. Modelul cu siguranță este diferit. Este unic. Este miraculos. Permiteți-mi să justific tot ceea ce spun.

Stilul uman

Fiecare dintre celelalte cărți religioase sunt create după modelul: „**A fost odată...**” sau „**Vulpea și strugurii... lupul și mielul**” și altele asemenea:

1. a. „LA ÎNCEPUT (A fost odată), Dumnezeu a făcut Cerurile și Pământul.” [Biblia, Geneza¹ 1:1]

b. „LA ÎNCEPUT (A fost odată) era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu².” [Biblia, Ioan 1:1]

c. „(ACEASTA ESTE GENEALOGIA) Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam...” [Biblia, Matei 1:1]

2. „DUPĂ MOARTEA LUI MOISE, ROBUL DOMNULUI (care s-a petrecut, deci a fost odată), Domnul a zis lui Iosua...” [Biblia, Iosua 1:1]

¹ Termenul de „Geneză” în sine înseamnă începutul, iar acesta este modul în care, la urma urmei, începe fiecare poveste umană. Ar trebui să înceapă cu „începutul”

² În manuscrisele grecești originale ale Noului Testament nu există un astfel de lucru: litere mari și litere mici. Teologii creștini au născocit literele mari în acord cu prejudecăți în traducerea lor biblice (spre exemplu: Dumnezeu și dumnezeu)

3. „DUPĂ MOARTEA LUI IOSUA (deci s-a întâmplat, a fost odată), **copiii lui Israel au întrebat pe Domnul lor...**” [Biblia, Judecători 1:1¹]

4. „Pe vremea judecătorilor, A FOST (deci s-a întâmplat, a fost odată) **o foamete în țară...**” [Biblia, Rut 1:1²]

5. „ERA UN OM (a fost odată) **din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim...**” [Biblia, 1 Samuel 1:1³]

6. „DUPĂ moartea lui Saul (care s-a întâmplat, a fost odată), **David, după ce bătuse pe amaleciți...**” [Biblia, 2 Samuel, 1:1]

7. „Împăratul David era (odată) **bătrân** (îi era frig), **înaintat în vârstă; îl acopereau cu haine și nu se putea încălzi.**” [Biblia, 1 Regi 1:1⁴]

8. „În cel dintâi an al lui Cyrus (odată), **împăratul perșilor...**” [Biblia, Ezra 1:1⁵]

9. „ERA (s-a întâmplat, a fost odată) **pe vremea lui Ahașveroș...**” [Biblia, Estera 1:1]

¹ Editorii RSV (Versiunea Standard revizuită a Bibliei) ai Bibliei, având sprijinul a 32 de învățați eminenți și a 52 de culte co-operative, au spus verdictul lor cu privire la aceste cuvinte: NU sunt ale lui Dumnezeu, ci cel mai probabil ale lui Samuel.

² Verdictul teologilor este din nou: „Nu știm *cu siguranță*, posibil Samuel!” Însă, în niciun caz NU Dumnezeu

³ În mod surprinzător, editorii RSV spun despre autorul Cărții Judecători: „**Posibil Samuel**”, iar despre cel al Cărții lui Rut: „**Posibil Samuel**”, însă, atunci când ajung la Cartea lui Samuel însuși, ei spun: „**Necunoscut!**”

⁴ Același lucru (verdictul editorilor): autor: „**Necunoscut.**”

⁵ Din nou, ei (editorii) au mărturisit fără rușine în ceea ce privește autorul: „Probabil a fost scris sau editat de Ezra.” Se poate observa semantica: posibil, probabil etc.

10. „În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când ERAM (s-a întâmplat, a fost odată) între prinșii de război de la râul Chebar...” [Biblia, Ezechiel 1:1]

Dacă aceste exemple nu produc confuzie și dezorientare, atunci nimic nu o va face! Ești inevitabil lovit de sindromul „**a fost odată**”. Ai cultivat o predilecție către poveștile făcute de oameni, chiar dacă ceste sunt false. Stilul, modelul și povestirea în sine sunt lucrurile despre care vorbesc. Acesta este modul de gândire al omenirii, felul de a vorbi și de a scrie. Nu dați vina pe oameni doar pentru că sunt oameni!

Puteți remarca din versetele de mai sus că fiecare citat este de la începutul fiecărei Cărți biblice; iar fiecare capitol al fiecărei Cărți biblice începe cu „era, s-a întâmplat..”. Cu toate aceste concordanțe, este necesar să vă avertizez că acestea nu vă vor ajuta. Va trebui să iei Biblia pagină cu pagină, după cum am făcut-o și eu.

Concordanțele nu vor ajuta

Am cercetat două cărți, pentru a observa concordanțele biblice: prima este publicată de către Martorii lui Iehova – „*Secta creștină cu cea mai rapidă creștere*”; iar cea de a doua a fost „*Analiza lui Young cu privire la concordanțele din Biblie*”.

Nu vreau să vă pun răbdarea la încercare. Îmi dau seama că vreți să vedeți continuarea, fapt pentru care mi-ați spune: „În regulă, **acum** spuneți-ne povestea **dumneavoastră** despre revelația **dumneavoastră** coranică!” Așadar, să începem...

Era noaptea de 27 a lunii Ramadan, timp în care Mohamed, Profetul islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se afla în peștera Hira, aflată în apropierea orașului Mecca. El obișnuia să se retragă uneori la peștera Hira pentru pace, liniște și contemplație. De asemenea, el obișnuia să se îngrijoreze pentru problemele oamenilor săi – cu privire la băutul alcoolului, adulter, idolatrie, războaie și gradul lor de nedreptate și cruzime.

Prima chemare

Într-o noapte – în noaptea de Laylat Al-Qadr (Noaptea Puterii și a Destinului), când pacea este coborâtă peste întreaga creație este înălțată în fața Domnului său – mai precis, la mijlocul acestei nopți, Cartea lui Allah a fost deschisă pentru sufletul însetat. Gavriil, îngerul lui Allah (Pacea fie asupra sa!) a apărut în fața sa și i-a poruncit, vorbindu-i în limba mamei sale: „**Iqra'!**”, semnificând: „Citește!”, sau „Recită!”, sau „Repetă”, sau „Spune-o cu voce tare!”. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost foarte înspăimântat, căci era în totalitate nepregătit pentru acest șoc. Cu teamă și plin de frământare, el a spus: „**Maa-ana-beqaa-Ri'in**”, semnificând: „Eu nu știu să citesc!” Îngerul a repetat comanda „**Iqra'!**” și a doua oară, având același răspuns ca mai sus de la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Gavriil (Pacea fie asupra sa!) l-a îmbrățișat cu putere și i-a poruncit să citească, spunându-i:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

„Citește! În numele Domnului tău care a creat!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 96:1]

Acum, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a făcut ceea ce i s-a spus să facă și a repetat ceea ce i s-a cerut să spună. Dacă urmărim **Surat Al-'Alaq** (capitolul 96 din Sfântul Coran), putem observa că alte patru versete au fost repetate și recitate de către Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la prima sa chemare, iar acestea au fost înregistrate mai târziu în Nobilul Coran.

„Stai puțin, domnule Deedat”... aproape pot auzi acest strigăt al vostru. „Tot ceea ce ne spui despre revelația ta coranică nu este cu nimic diferit de alte numeroase exemple pe care le-ai dat și despre care ai spus că sunt rezultatul mâinii omului. Au fost toate acestea supuse greșelii și nu au fost divine?”

Exact! Sunt fericit că puteți observa cu claritate cum gândește mintea subiectivă a omului, cum vorbește și înregistrează. Din momentul în care mi-ați ceur: **„Vă rugăm, spuneți-ne POVESTEA revelației dumneavoastră coranice”** și începând cu răspunsul meu: **„Era cea de a douăzeci și șaptea noapte a lunii Ramadan”** și până la **„a fost înregistrat și scris apoi în Sfântul Coran”** au fost propriile mele cuvinte, împrumutate din Sfântul Coran, din Cărțile tradiției, din istorie și de pe buzele oamenilor învățați, pe care le-a auzit de-a lungul timpului. Coranul este departe de o astfel de corupție a mâinii umane. În acest fel a fost el păstrat. Notez mai jos primele cinci versete ale primei Revelații a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru propria voastră observație critică:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ~ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ~ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ~ الَّذِي
عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ~ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

„Citește! În numele Domnului tău care a creat, ~ Care l-a creat pe om din sânge încheșat! ~ Citește! Domnul tău este Cel mai Nobil! ~ Este Cel care l-a învățat cu calemul, ~ L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 96:1-5]

O înregistrare unică

Orice **text** coranic, în limba arabă sau **tradus** în orice limbă, va urma același tipar. Nu există niciun fel de dacă sau dar în această chestiune. **Nu** veți putea găsi nicăieri în textul original sau în traducere că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi spus: „S-A ÎNTÂMPLAT ACUM PATRUZECI DE ANI, ATUNCI CÂND A PRIMIT PRIMA SA REVELAȚIE.” **Nu** veți găsi că „EL S-A AFLAT ÎN INTERIORUL PEȘTERII DIN HIRA”. **Nu** veți găsi că „EL L-A VĂZUT PE ÎNGERUL GAVRIIL” sau că „ERA ÎNSPĂIMÂNTAT” sau cum anume a reacționat și a răspuns atunci când a primit porunca: „**Iqra’!**” De asemenea, nu vi se va spune că atunci când Îngerul s-a depărtat după ce a completat cele cinci versete că: „MOHAMMED A FUGIT ACASĂ, UNDEVA LA TREI MILE LA SUD DE MECCA, LA IUBITA SA SOȚIE, KHADIJA, CĂREIA I-A RELATAT CEEA CE S-A ÎNTÂMPLAT, CERÂNDU-I SĂ-L ACOPERE”. Toate acestea sunt ceea ce eu numesc stilul „**A fost odată**”. Sfântul Coran nu relatează nimic în felul acesta, modul de relatare și conservare al acestuia este absolut unic. Pe scurt, este un stil **miraculos!**

În plus, dincolo de orice încercare de artă literară a omului, unde totul începe cu începutul: primul cuvânt al inspirației coranice nu este cel **al primului** capitol și nici nu este **primul** verset al Sfântului Coran – ACESTA SE AFLĂ ÎN CEL DE AL NOUĂZECI ȘI ȘASELEA CAPITOL AL SFÂNTULUI CORAN, după cum Autorul divin (ALLAH CEL ATOTPUTERNIC) l-a instruit pe Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nicio altă carte religioasă de pe Pământ nu urmează acest model, pentru că nicio altă pretinsă Revelație anterioară nu a fost păstrată într-o formă atât de pură, la fel ca atunci când a fost **revelată!**

Un psiholog canadian

Am avut privilegiul să îmi împărtășesc gândurile cu privire la prima chemare a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), după cum ne este arătat în primele cinci versete ale Surei Al-'Alaq (capitolul 96), după cum am arătat mai sus, cu un tânăr bărbat din Canada. L-am luat cu mine pentru a îi prezenta cea mai mare moschee din emisfera sudică. În timp ce discutam, l-am întrebat cu privire la ocupația sa. El mi-a spus că face un curs post-universitar în psihologie. „Psihologie?”, am întrebat și imediat i-a îndreptat atenția către primele cinci versete ale capitolului în discuție. L-am întrebat cum poate să își explice Mesajul și experiența lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dacă discutăm despre „citit, scris și învățat”, lucruri pe care el nu le cunoștea dinainte, fapte care nu erau o problemă imediată pentru el sau neamul său. Cum poate să explice acest fapt mintea subiectivă a omului? I-am cerut: „Explică asta!”, iar el mi-a spus că nu poate. Mi-a mărturisit că s-a luptat deja cu

această problemă. I-am spus: „În acest caz, va trebui să acceptăm atât omul, cât și cuvintele sale.” Apoi, am citat primele versete din Surat An-Najm:

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ~ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ~ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ~ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ~ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

„Pe steaua¹ care apune ~ Tovarășul vostru² nu este rătăcit, nici nu este pe un drum greșit! ~ Nu rostește nimic după pofta lui! ~ El (Coranul) nu este decât o Revelație³ trimisă. ~ L-a învățat pe el cel cu puteri deosebite⁴.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 53:1-5]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus oamenilor în mod repetat:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنفَعْلِي عَمَلٌ

„Spune: «Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic!...»”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 18:110]

¹ „Pe steaua”: un jurământ, o implorare

² Semnificând Mohammed, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

³ *Revelație*: conceptul nostru cu privire la Revelația trimisă lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este aceea că ea reprezintă o inspirație verbală. Cuvintele Sfântului Coran „...au fost puse în gura lui...” (Deuteronom 18:18)

⁴ Cei mai mulți comentatori consideră că acesta este arahnghelul Gavriil (Pacea fie asupra sa!), prin intermediul căruia a venit Revelația

Tânărul canadian mi-a răspuns în mod politicos: „Va trebui să studiez această problemă într-un mod serios.”

Însă, acest lucru se întâmplă doar când reușim să ne obișnuim noi înșine cu faptele prezentate în Sfântul Coran, căci astfel vom fi capabili să purtăm o conversație cu specialiștii în orice știință.

Miracol al jurnalismului

Fiind un punct cu o deosebit de mare activitate, Centrul IPCI atrage multe persoane în interiorul său, unde se poartă discuții, se inițiază dialoguri și unde se află sediul unor jurnale și jurnaliști. Din momentul în care am descoperit acest lucru, i-am spus unuia dintre jurnaliști că aș vrea să îi prezint Sfântul Coran ca fiind un **„miracol al jurnalismului”**. Nimeni nu a refuzat să mă asculte. Am început cu povestea profetului Moise (Pacea fie asupra sa!), folosind stilul și modelul lui **„a fost odată”**. Însă, aceasta nu m-a ajutat. Cu toate acestea, nu ne puteam permite luxul de a prezenta în detaliu povestea lui **„Moise și a papurei”** și nici chiar detalii despre „copilăria, mama și sora sa” (a se vedea Sfântul Coran, 20:38-40 și 28:7-13). Trebuie să sărim peste aceste detalii. De aceea, încep cu...

● **Întâmplarea nefericită din oraș**

Moise (Pacea fie asupra sa!) a observat doi bărbați certându-se, unul dintre aceștia aparținând propriului său trib, iar celălalt fiind un dușman al neamului său. El a dorit să îl

ajute pe evreu împotriva egipteanului și, în timpul luptei, el l-a lovit prea tare pe tiran și acesta a murit.

După aceasta, Moise (Pacea fie asupra sa!) a părăsit țara și a mers în deșertul Sinai, printre madianiți. Aici, el le-a ajutat pe cele două fete aflate în nevoie, oferindu-și apoi ajutorul tatălui lor, Ietro, în slujba căruia a intrat. După ce și-a terminat ucenicia, care a durat aproape opt ani, Moise (Pacea fie asupra sa!) a început să se plictisească de existența sa rustică. Pentru un om care a trăit în mijlocul zgomotului și agitației de la oraș, unde se afla printre oameni nobili, a început să se simtă neliniștit. De aceea, le-a cerut celor în casa cărora se afla permisiunea de a pleca, iar Ietro, care era un om practic, a acceptat, iar Moise (Pacea fie asupra sa!) a plecat din casa lui.

• Moise (Pacea fie asupra sa!) – deschizător de drumuri

Moise (Pacea fie asupra sa!) a plecat împreună cu soția și copiii săi, la fel ca și cu oile și caprele pe care le moștenise de la socrul său. După un timp, a ajuns cu familia sa în Sinai. El și-a pierdut calea de la ultima sa locuință, unde se odihnise. A rămas și fără proviziile de carne fiartă pe care le avea cu sine, însă, era încă destulă pâine uscată evreii care erau cu el. Problema era doar carnea. De aceea, a trebuit să sacrifice o oaie sau o capră. Acest lucru nu era greu, însă, era dificil să aprinzi un foc, lucru care cerea multă îndemânare. Putea să dureze mai mult de o jumătate de zi, timp în care să frece unele de altele anumite obiecte eterogene. Evident, nu existau chibrite sau brichete în acele zile. Însă, el amâna aceasta, lăsând-o pentru astăzi, sau pentru mâine, sperând că problema sa se va rezolva...

„Domnule Deedat, **unde este miracolul promis?**”

Până acum nu am oferit decât fundalul acestei povești. Miracolul constă în a condensa toate cele de mai sus în trei sau patru propoziții foarte concise, în cea mai frumoasă formă de proză. Însă, pentru a îmi aprecia străduința, trebuie să vă atrag atenția asupra a ceea ce vreau să observați: culmea jurnalismului.

● **Pancarde de ziar**

Locuiesc undeva la treizeci de kilometri nord de orașul Durban, unde îmi am biroul. Înainte de construcția autostrăzii N2, care conduce spre Durban, obișnuiam să conduc pe drumurile aflate pe malul mării, care conduceau la oraș. Acest traseu mă conducea pe lângă amfiteatrul din Durban, aflat pe malul mării. La intersecția cu acest amfiteatru, observam în mod regulat un vânzător de ziare, pe care le vindea dimineața (ziarul „The Mercury Natal”). Zilnic, el avea o pancartă, pe care era scris un rând, prin care să atragă atenția cumpărătorilor. Citind iar și iar acea pancartă, mi-am propus să nu cumpăr ziarul în acea zi, însă, atunci când îmi parcam mașina la Central Durban, trecând pe lângă alți vânzători de ziare, am cumpărat totuși ziarul.

După numeroase astfel de schimburi de decizii, am început să mă întreb eu însumi care sunt motivele schimbărilor mele mentale. Am observat că, deși ziarul rămâne același, el era oferit cu pancarte diferite. Pe malul mării, pancartele au fost făcute special pentru clientela europeană, în timp ce toate celelalte pancarte erau destinate comunității asiatice. Prin extensie, și pancardele pentru africani și zonele oamenilor de

culoare aveau anumite notații menite să îi determine să cumpere acel ziar. Astfel, stăpânul jurnalist ar putea inventa totuși o pancardă, prin care să facă apel la toate cele patru grupe rasiale¹ în fiecare zi. **Aceasta ar fi capodopera jurnalismului!** Fără îndoială, jurnaliștii vor fi și ei de acord cu acest lucru. De aceea, haideți să analizăm Sfântul Coran.

● Apel universal

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), profetul islamului, se află în Medina, înconjurat de evrei, creștini, musulmani, **mushrikini**² și **munafiqini**³, toți locuitori ai aceleiași oraș. Profetul cel sfânt (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) trebuie să răspândească Vestea (Revelația Divină) în rândul tuturor acestor oameni, atât de diferiți. Ce ar trebui să scrie el pe propria pancartă astfel încât să poată atrage atenția tuturor acestor grupuri variate? E a făcut următoarea declarație:

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

„Oare ai aflat tu istoria lui Moise?”⁴

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 20:9]

¹ Sub sistemul segregăției rasiale, cele patru grupuri locuiesc în zone diferite ale globului

² **Mushrikini**: păgâni, idolatrii din Mecca

³ **Munafiqini**: ipocriții

⁴ Le cer fraților mei musulmani să memoreze textul coranic împreună cu semnificația acestuia

Îți poți imagina agitația de după? Creștinii și evreii vor dori să audă ce urmează, dorindu-și ca Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să se facă de râs singur, deoarece ce ar putea să știe acest arab despre Moise (Pacea fie asupra sa!) din moment ce el este **ummi** (analfabet). Musulmanii sunt însă însetați după cunoaștere, ei vor arde de dorință și vor spune: te rugăm, spune-ne tot ceea ce știi despre Moise (Pacea fie asupra sa!).

Mushrikinii (politeiștii) și **munafiqinii** (ipocriții) își vor ascuți limbile pentru a se bucura de această dezbatere în trei părți cu privire la Moise (Pacea fie asupra sa!): între musulmani, creștini și evrei. Cu toții sunt **ochi și urechi!** Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) continuă¹:

إِذْ رَأَىٰ نَارًا...

„Când el a văzut un foc...”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 20:10]

Dramatism! Aproape că poți vizualiza scena. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vorbește telegrafic. A durat aproape două mii de ani de la nașterea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) pentru ca cele mai mari comunități creștine și evreiești de pe fața pământului (o zonă

¹ În realitate, acestea nu sunt cuvintele lui Mohamed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ci Cuvintele lui Allah și dictate Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Am spus că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) continuă, deoarece aceasta este ceea ce cred necredincioșii

întinsă din Statele Unite)¹ să realizeze o mare publicitate pentru a formula acest slogan sau, așa cum ar spune campania Uniunii Occidentale de la ziarul Telegraph: „Nu scrie! Telegrafiază!” Ce școală de jurnalism a urmat Mohamed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a câștiga această super putere americană a febrei cumpărăturilor? De aceea, el a fost silit să continue:

...فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيَكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى

„... și a spus către familia lui: «Rămâneți (aici)! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!»”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 20:10]

● Dictarea stenografică

Vă rog să comparați cele de mai sus cu orice traducere a Sfântului Coran și veți găsi aceeași concizie și economie de cuvinte. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a făcut niciun fel de exercițiu de scriere precisă. El doar a rostit clar Cuvintele lui Allah, ca și cum i-ar fi fost insufflate în inima și mintea sa prin intermediul arhanghelului Gavriil (Pacea fie asupra sa!). Trebuie să vă amintim că în cel de al șaselea secol al erei creștine nu exista niciun fel de Biblie tradusă în arabă, în momentul în care Profetul cel sfânt (Pacea

¹ Cea mai mare comunitate creștină de pe Pământ se află pe teritoriul Statelor Unite, deoarece aici se află aproximativ 200 de milioane de creștini. SUA are, de asemenea, cea mai mare comunitate evreiască, deoarece sunt mai mulți evrei în America decât în Israel sau în oricare altă țară

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a dictat Sfântul Coran.

Acum, faceți-vă vouă înșivă o favoare. Vă rog să puneți în contrast Revelația coranică cu povestea biblică ce poate fi găsită în Sfânta Biblie, Cartea Exodului, capitolele 1, 2 și 3, care discută despre aspecte diferite ale vieții profetului Moise (Pacea fie asupra sa!), despre care am discutat aici. Citez începutul poveștii din Biblie:

„1. IATĂ¹ numele fiilor lui Israel, intrați în Egipt; au intrat cu Iacov fiecare cu familia lui: ~ Ruben, Simeon, Levi, Iuda, ~ Isahar, Zabulon, Beniamin, ~ Dan, Neftali, Gad și Așer. ~ Sufletele ieșite din coapsele lui Iacov erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt.” [Biblia, Exodul, 1:1-5]

• Ieșirea în față a lui Moise (Pacea fie asupra sa!)

Simplu: s-a făcut cald! Sunt acestea cuvintele lui Dumnezeu? Vă rog să comparați aceste cinci versete biblice cu versetele din Sfântul Coran reproduse mai sus.

Pentru a continua cu narațiunea coranică... Moise (Pacea fie asupra sa!) era nemulțumit din cauza a două lucruri în timp ce se afla în Sinai: familia și turma sa. El își dorea să aibă „foc” pentru a avea la ce să gătească bucățile de carne și îndrumare către o comunitate ospitalieră din deșert. Allah a făcut cunoscut planul său.

¹ „Iată!” Acum începem din nou cu povestea lui „a fost odată”!

Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost scos în față pentru misiunea sa, fiind trimis de la iluzia tăciunelui aprins la realitatea focului spiritual care arde în sufletele omenirii de mii de ani și către adevărata călăuzire umanităţii.

„Focul” pe care Moise (Pacea fie asupra sa!) l-a văzut i-a adus un alt început și aceasta a fost nașterea sa spirituală. În termeni biblici: „... **Astăzi Te-am născut.**”

Acesta este modul în care Dumnezeu i-a vorbit lui David (Pacea fie asupra sa!) în Cartea Psalmilor, 2:7.

Întregul pasaj coranic de mai jos este plin de cele mai înalte și mistice semnificații, care se reflectă în versetele ușor ritmate din original. Ambele, ritmul și semnificația textului, sugerează meșteșugul deosebit. Pentru a face o comparație mai ușoară, reproduc cele patru versete aici:

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ~ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ~ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ~
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى

„Oare ai aflat tu istoria lui Moise ~ Când a văzut el un foc și a spus către familia lui: «Rămâneți (aici)! Eu văd un foc! Poate o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire!» ~ Și când a ajuns la el, a fost el strigat: «O, Moise! ~ Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțărilor, căci tu te afli în valea cea sfântă, Tuwa!»”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10:9-12]

Tuwa era valea situată chiar sub muntele Sinai, unde, ulterior, Moise (Pacea fie asupra sa!) a primit Legea. Într-un paralelism mistic, aceasta înseamnă că suntem aleși prin intermediul greutăților în această viață umilă, a cărei vale este sacră și locul perfect unde poate fi primită Gloria lui Dumnezeu, la fel cum sunt și înălțimile muntelui (*tur*) Sinai, dacă trebuie să avem o percepere a acestui fapt. Cât privește „**încălțările**”, acestea trebuiau scoase în semn de respect. Din nou, într-un paralelism mistic, Moise (Pacea fie asupra sa!) trebuia să lase acum deoparte interesul său pentru această viață lumească, deoarece fusese ales de Allah, Cel Preaînalt.

Care este verdictul dumneavoastră?

Cum ar trebui ca o persoană, obișnuită cu folclorul și basmele, să evalueze acest elixir pur venit din Ceruri? Chiar și un critic simpatetic precum Thomas Carlyle, unul dintre cei mai minunați gânditori ai secolului trecut, nu a putut înțelege concizia sa incisivă și perspicacitatea. El a numit scrierea coranică:

„UN CRUD TALMEȘ-BALMEȘ CONFUZ, OBOSITOR, NECIZELAT ȘI INSUPORTABILĂ PROSTIE...”

Necizelat: înseamnă compoziție literară sau artistică rea; iar „**insuportabilă prostie**”? După ce am așezat în contrast versetele coranice și biblice, care ar putea să fie verdictul dumneavoastră? Ar trebui să consider că sunt un jurnalist care a eșuat în recunoașterea strălucirii lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), în capacitatea lui de a dicta fapte, fără orice încercare a sa de a interpreta sau analiza ceea ce a scris? Nu, exaxct aceasta ar face cel mai bun jurnalist

pentru ziarul sau revista la care lucrează. **Aceasta nu este nimic altceva decât un miracol! Sunteți de acord?**

Capitolul IV

Cartea miraculoasă a telegramelor

Coranul cel Sfânt poate fi descris în mod corespunzător ca fiind „o carte a telegramelor”, deoarece acesta a fost revelat într-o formă telegrafică, aducând mesaje care răspund la anumite chestiuni, după cum urmează:

1. ALCOOLUL ȘI JOCURILE DE NOROC

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

„Ei te întreabă despre vin [khamr] și despre maysir¹. Spune²: «În amândouă este mare păcat și sunt și unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!» Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască (pentru milostenie). Spune³: «Ceea ce vă prisosește (din bunurile voastre)» Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:219]

¹ Aici, joc de noroc

² „Spune!” Acest îndemn îi este adresat lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cerându-i-se să le răsună oamenilor, să le spună, să proclame

³ Același lucru afirmat anterior

• Coran și ahadith

Exemplul de mai sus este doar unul dintre multele care arată modul în care Allah vorbește! Alte exemple urmează. Ar putea vreun căutător al adevărului să fie convins de acesta într-un mod simplu? Răspunsul este: „Nu!”. Cu toate acestea, El (Allah) le spune celor recalcitranți următoarele cuvinte:

„... Oare sunt egali orbul și cu cel care vede?...”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:16]

Bineînțeles că nu!

Acum, comparați Cuvintele de mai sus ale lui Allah Cel Atotputernic cu privire la „VIN” (intoxicanți) cu termenii folosiți de Mesagerul Său ales, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ȚINÂND ÎN MINTE versetul de mai sus (2:219) și ceea ce rezultă din hadith-ul de mai jos, care a fost rostit de către buzele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și înregistrat de către companiile săi:

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a blestemat chiar și pe cei care doar s-au asociat în vreun fel cu producerea și consumul oricărui tip de băutură intoxicantă:

„Allah a blestemat vinul, pe cel care-l bea, pe cel care-l servește, pe cel care-l vinde și pe cel care-l cumpără, pe cel care-l presează, pe cel pentru care este presat, pe cel care-l transportă și pe cel căruia îi este transportat.” (Abu Dawud)

De asemenea, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mai spus:

„Orice intoxicant interzis într-o cantitate mare este interzis și dacă este într-o cantitate mai mică.” (Abu Dawud și Ibn Majah)

Nu există niciun fel de scuză în Islam pentru o gură sau o cantitate mai mică de alcool, indiferent de situație, chiar dacă aceasta intră în contradicție cu ceea ce Pavel l-a sfătuit pe Timotei:

„Să nu mai bei numai apă, ci să iei și câte puțin vin, din pricina stomacului tău și din pricina deselor tale îmbolnăviri.” [Biblia, 1 Timotei 5:23]

De asemenea, aceasta este în contradicție și cu sfatul lui Solomon, care este ușor comic, de a folosi intoxicanții pentru a reuși să subjugăm comunitățile cucerite:

„Dați băuturi tari celui ce pierde, și vin, celui cu sufletul amărât; ~ Ca să bea să-și uite sărăcia și să nu-și mai aducă aminte de necazurile lui.” [Biblia, Proverbe 31:6-7]

Haideți să uităm toate acestea și să ne uităm din nou la modul în care textul coranic a arătat acest lucru, la fel ca și termenii profetici utilizați, așa cum am văzut în exemplele de mai sus, și nu veți putea să nu fiți de acord cu faptul că atât versetul, cât și hadith-urile au un cu totul alt stil, structură și atât de sublim, deși articulat de aceleași buze.

2. LUNILE NOI

„Te vor întreba despre lunile noi. Spune: «Ele servesc oamenilor pentru a socoti timpul și pentru pelerinaj...»”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:189]

Abd Allah Yusuf Ali a spus:

„Au existat atât de multe superstiții legate de Lunile Noi, care persistă până în zilele noastre. Ni s-a spus să nu luăm în considerare astfel de superstiții. Ca o măsură a timpului, atunci când este utilizat calendarul lunar, Luna Nouă este unul dintre cele mai minunate semne, pe care oamenii o privesc cu mare entuziasm. Festivalurile musulmanilor, la fel ca și Pelerinajul, sunt fixate în conformitate cu apariția Lunii Noi.”

3. CARITATEA

„Te întreabă ce să cheltuiască (o, Mohammed!). Spune-le: «Ceea ce cheltuiți voi din bunuri trebuie să fie pentru părinți, pentru rude, pentru orfani, sărmani și drumeți [nevoiași]. Și orice bine pe care îl faceți, Allah îl cunoaște!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:215]

Abd Allah Yusuf Ali a spus:

„Trei întrebări se ridică cu privire la caritate:

- (a) Ce ar trebui să oferim?
- (b) Cui ar trebui să oferim?
- (c) Cum ar trebui să dăm?

Răspunsul îl găsim aici: oferă tot ceea ce este bun, folositor, de ajutor, valoros. Poți oferi bani, sau doar o mână de ajutor; poate fi un sfat sau un cuvânt bun: **«ORICE ESTE BUN» este caritate.** Însă, dacă oferi doar ceea ce ție nu îți este de niciun folos, aceasta nu mai este milostenie, la fel și dacă oferi ceva care poate produce rău (spre exemplu o sabie unui nebun, bani cuiva despre care știi că este corupt etc.) **ACEASTA NU MAI ESTE CARITATE, CI UN DAR BLESTEMAT.**

Cui ar trebui să oferim caritate?

Poate fi tentant să obținem laudele lumii prin oferirea unui cadou despre care se poate vorbi, însă, ai observat care sunt nevoile persoanei căreia i-ai oferit acel lucru? Dacă nu, **TU EȘTI O PERSOANĂ CARE ÎI ÎNȘEALĂ PE CREDITORI:** iar aceasta nu este caritate!

Nu uita: fiecare cadou este judecat după caracterul său altruist: gradul de nevoie al persoanei de acel lucru este un factor pe care trebuie să îl iei în considerare; dacă nu ții cont de acest lucru, atunci este ceva egoist în spatele gestului tău.”

4. DUHUL

„Te întreabă (o, Mohammed) despre Duh. Spune: «Duhul este din porunca Domnului meu!» Iar vouă (o, oameni) nu v-a fost dată decât puțină știință.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 17:85]

Eu nu vă pot ajuta altfel, dar pot sublinia faptul că **CITIREA SFÂNTULUI CORAN NU SE ASEAMĂNĂ CU CEA A ORICĂREI ALTE CĂRȚI DE PE PĂMÂNT. SE**

VORBEȘTE DIRECT ȘI LA OBIECT. NU EXISTĂ NICIUN FEL DE DACĂ SAU DAR, NICIO OCOLIRE A ADEVĂRULUI, NICIUN FEL DE DEVIERE DE LA SUBIECT. În întreaga Carte, nu veți găsi niciun fel de scriere care să fie „de top” sau un film record precum „Decalogul”, „Samson și Dalila” sau „David și Batșeba”, ce pot fi produse pentru plăcerea publicului de la cinema. În acest sens, Biblia este Cartea scrisă pentru plăcerea cititorului. Totul acolo este destinat transmiterii ușoare în niște vase de aur!

Dacă tot suntem aici, permiteți-mi să le amintesc cititorilor mei că pot cerceta unde doresc, deoarece nu vor găsi nicăieri în interiorul Sfântului Coran, nici măcar pe coperta acestuia, numele mamei sau tatălui lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Nu veți descoperi numele soțiilor sau fiicelor sale și nici numele preaiubiților săi companioni. Uimitor! Cu toate acestea, puteți găsi un întreg capitol dedicat Mariei, mama lui Isus Hristos (Pacea fie asupra lor!)... ***Sura Maryam***, sau Maria, capitolul 19 al Sfântului Coran. **Isus (Pacea fie asupra sa!) este menționat în Cartea lui Allah nu mai puțin de douăzeci și cinci de ori, în timp ce numele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) apare doar de cinci ori.** Motivul? Sunt Isus și mama sa (Pacea fie asupra lor!) mai importanți decât Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și mama sa? Nu, deloc! Atunci de ce această masă inegală a prezenței în Coran? Tocmai pentru că integritatea lui Isus și a mamei sale (Pacea fie asupra lor!) era pusă la îndoială. Erau nenumărate acuzații false, insinuări și aluzii împotriva mamei și a fiului care trebuiau clarificate. De aceea, povestea anunțului, conceperii imaculate și a nașterii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) trebuia înregistrată. Nimeni nu și-a pus vreodată vreo întrebare cu privire la genealogia Profetului Islamului

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), de aceea, niciun cuvânt nu a fost risipit în Cartea Sfântă cu privire la nașterea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și a descendenței sale. **Coranul nu este o biografie a lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)**! Acest fapt este greu de înțeles pentru necredincioși.

Permiteți-mi să vă ofer un exemplu în plus de comunicare telegrafică din Sfântul Coran cu privire la Ziua Judecății, Sfârșitul Timpului...

5. CEASUL FINAL

„Ei (meccanii) te vor întreba (o, Mohammed) despre Ceas: «Când va veni el?» Spune: «Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. Ca fi el greu pentru Ceruri și Pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate.»...” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:187]

Va fi mult mai util dacă vom compara versetul de mai sus cu întreg capitolul treisprezece al Evangheliei după Marcu, care se folosește de toate cele treizeci și șapte de verste pentru a ajunge la aceeași concluzie pe care o aduce o singură *ayah* (verset) din Coran. Acesta este un test simplu prin care putem distinge între o carte făcută de om și o carte realizată prin Cuvântul lui Allah. Veți putea observa că Sfântul Coran este departe de orice înfrumusețare și vorbe fără rost.

Multe alte exemple pot fi oferite din Cartea lui Allah pentru a demonstra că stilul său nu se aseamănă cu cel al omului și că este într-adevăr o Carte unică. Pe această temă, ar putea fi scrisă o întreagă carte. Oricum, vom încheia acest capitol oferindu-vă un ultim exemplu din Nobilul Coran. Este un capitol clasic și scurt, format din doar patru versete. Toate cele patru versete cuprind un număr mai mic de cuvinte decât oricare dintre versetele redată mai sus. Vă ofer mai jos această **Sură** (capitol):

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ~ اللَّهُ الصَّمَدُ ~ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ~ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

„Spune (o, Mohammed): «El este Allah, (Al) Ahad! ~ Allah As-Samad¹ ~ . El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.!»”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 112:1-4]

6. TESTUL ACID AL TEOLOGIEI

Prin intermediul Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), este universal știut că orice musulman care recită cele patru versete de mai sus de trei ori va avea binecuvântări ca și cum ar fi citit întreg Coranul. Ce anume face ca această **Sură** (capitol) mică atât de neprețuită? Nu este nici sunetul, nici melodia inimitabilă a simfoniei care mișcă oamenii de la extaz la lacrimi. Este

¹ Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar. Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine și nimeni nu este asemenea Sinelui Său Divin. El este Indivizibil și nu trei în unul așa cum spun creștinii. El nu a avut vreodată soție sau copii și El este Singurul care ne poate ierta păcatele și care ne va judeca în Ziua Judecării

Mesajul ei, testul acid al religiei care este oferit într-o formă atât de înaltă și sublimă.

Nu există nicio teologie sau vreun concept de la Dumnezeu care să se afle în concordanță cu aceste patru versete. Ele sunt piatra de încercare cu privire la cunoașterea lui Allah. Astfel: poți să accepți sau să respingi ideea de Dumnezeu sau să deosebești binele de rău. Acestea patru sunt exact ca pietrele de încercare, bijuteriile testului de aur. Întreabă un bijutier despre piatra de încercare a muncii sale... atunci, te întrebăm, cum au ajuns la tine aceste pietre de încercare coranice?

Din interiorul „computerului capului”

Aranjamente pentru ca eu să merg să vizitez Zambia în cadrul unui turneu de conferințe au fost făcute pe la mijlocul anului 1975. Am primit un telefon de la Lusaka prin care mi se spunea că un bilet de avion mi-a fost trimis la Durban, pe care îl puteam ridica de la sediul Companiilor de Zbor sud-africane. Am mers la birourile companiei aeriene și m-am apropiat de biroul de informații, unde i-am spus bărbatului de serviciu că am venit să ridic un bilet care a fost trimis pentru mine din Lusaka. El mi-a spus să merg la una dintre femeile aflate în semicerc, fiecare dintre ele având un terminal computerizat cu un ecran în fața sa. Cum multe dintre ele erau deja ocupate cu alți clienți, am întrebat: „La care dintre ele?” Ofițerul era în mod cert iritat, își freca mâinile și mi-a spus tăios: „Oricare.” Și a indicat cu degetul înspre femeile care stăteau.

În acel moment, nu am putut înțelege motivul pentru care acest bărbat, în alte situații un gentleman politic, a devenit arțăgos la auzul umilei și inocentei mele întrebări. Am mers

mai departe, cerând să primesc un bilet mai ieftin. Mă întrebam cum ar putea aceste femei să aibă biletul meu? Însă, tonul iritat al vocii bărbatului m-a lăsat fără niciun fel de alegere în afară de a căuta mai departe informația dorită, urmând indicațiile primite.

Sfios, m-am apropiat de prima persoană care părea a fi liberă și i-am spus despre misiunea mea. I-am spus că am fost informat că un bilet mă așteaptă să îl iau. M-a întrebat care este numele meu, iar eu i l-am spus pe litere. Cum am început să i-l spun, ea a scris literele pe o tastatură aflată în fața ei. Privea ecranul în timp ce scria. Nu am putut vedea ceea ce scrie pe ecran din cauza poziției în care stăteam. Ea a dat afirmativ din cap și a spus: „da.”, sugerând că a găsit ceea ce trebuia. I-am spus că vreau să părăsesc Durban pentru a ajunge la Johannesburg marți dimineața. Ea mi-a oferit un zbor la ora 6, pe care l-am acceptat, după care ea a mai scris câteva cuvinte pe tastatură. I-am spus apoi că aș vrea să la Johannesburg pentru a ajunge la Lusaka în jur de ora 3 pm. Acestea erau instrucțiunile primite de la gazdele mele, deoarece își doreau ca ziarele și televiziunile să știe de venirea mea. Ea a mai scris niște cuvinte și m-a întrebat dacă vreau să merg pe ruta Lusaka via Gaborone sau Maputo. I-am spus că nu contează atât timp cât ajung la destinație miercuri la 3 p.m. Ea a lovit din nou tastatura și, privind, ecranul, mi-a spus: „Îmi pare rău, însă aveți rezervarea făcută la compania Zambian Airlines și nu putem să vă transferăm biletul la nicio altă companie de zbor, deoarece noi nu putem să contactăm Zambian Airline astăzi, fiind închis datorită unei companii naționale existente în acea țară.” De aceea, mi s-a cerut să mă întorc în ziua următoare. Foarte interesant! M-am gândit la asta, însă am fost profund dezamăgit, deoarece, deși biletul era atât de aproape, totuși, el

nu a fost pus la îndemâna mea. Încă îmi imaginez că ea avea buletul meu într-un sertar al biroului ei.

Ignoranța a fost îndepărtată

În nedumerirea mea, am întrebat-o: „De unde ai primit toate aceste informații?” Ea mi-a răspuns: „Din calculatorul principal aflat în Johanesboro”. Ea a fost drăguță și mi-a explicat mai departe că fiecare computer din țară, cu terminale similare, au acces la acel computer printr-o simplă apăsare a unui buton. Am întrebat-o dacă nu ar putea să îmi facă rezervare la zborul de 6 p.m. către Johanesboro, dacă mai rămâne doar un singur loc liber, iar alte terminale încearcă să ia acel loc de asemenea, ce s-ar întâmpla atunci? Ea mi-a răspuns că primul care a cerut acel loc îl va primi, iar în dreptul celorlalte va rămâne un spațiu liber. I-am mulțumit și am părăsit clădirea aeroportului.

În drumul de întoarcere către propriul birou, mintea mea a început să fie plină de anumite idei. Acesta este modul în care s-a întâmplat, m-am gândit. Mă refer aici la **wahy**)Revelația lui Allah trimisă lui Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa! – Mesagerul ales, care a sosit din „Computerul principal” pe **TABLA PĂSTRATĂ**):

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ~ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

„Dar acesta este un Coran Glorios ~ Pe o Tablă păstrată (de Allah).”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 85:21-22]

Această „**Tablă**” nu este asemeni celei a profetului Moise (Pacea fie asupra sa!), folosită pentru a inscripționa cele zece porunci, o tablă din piatră. Nu este nici asemeni celei pe care profesorii o folosesc în școli, numite „table negre” sau „table albe”. De asemenea, nu este nicio o tablă ce apare pe ecranul unui computer sau pe un chip de silicon. Este Tabla lui Allah Însuși, pe care a păzit-o și a protejat-o; nu trebuie să înțelegeți aici că ar exista vreun material din care aceasta este făcută, deoarece nu este făcută nici din piatră, nici din metal, ci ESTE SPIRITUAL! Cum lucrează aceasta? Putem doar să ghicim...

Creștinii din Najran

În timp ce Islamul avea un puternic punct de sprijin în Medina, reputația Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-a răspândit de-a lungul și de-a latul Arabiei. O comunitate de arabi creștini ce locuia în Najran, localitate aflată în preajma Yemenului, a auzit că un arab din Arabia pretindea primirea Inspirației Divine și s-a autoproclamat a fi purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu – un profet. O delegație de creștini a fost trimisă la Medina pentru a îl examina pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru a testa cunoștințele despre Dumnezeu și cunoștințele lui religioase în general, așezate în lumina propriei lor inteligențe.

La sosirea în Medina, ei au fost găzduiți în **Masjid An-Nabawi** (moscheea Profetului): o construcție cu o structură simplă, cu pereți din chirpici și cu un acoperiș făcut din frunze de palmier. Creștinii au mâncat și dormit în moschee și au

discutat cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) timp de trei zile și trei nopți.

În timpul discuțiilor, purtătorul de cuvânt al creștinilor, printre multe alte lucruri, l-a întrebat următorul lucru: **„Acum spune-ne, o, Mohammed, care este conceptul tău cu privire la Dumnezeu?”** Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a spus adevărul ascunzându-se în spatele unor idei și cuvinte, așa cum ar fi făcut oricare dintre noi dacă nu ar fi avut răspunsul gata pregătit. Pentru a vorbi, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a apăsător „butonul său spiritual”, vorbind în cunoștință de cauză, la fel cum făcuse și doamna din biroul de la aeroport atunci când folosisese „computerul principal”. El a căutat răspunsul la Allah, prin intermediul „TABLEI PĂSTRATE”, „computerul principal” al cunoașterii revelate. El a întrebat înainte de a răspunde: „O, Domnul meu, ce să le răspund?”, iar răspunsul a sosit astfel:

„Spune (o, Mohammed): El este Allah, (Al) Ahad ~ Allah As-Samad ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 112:1-4]

După ce a rostit această formulă a purității credinței, discuția s-a întors la una obișnuită, cu utilizare de cuvinte uzuale. Niciun arab care l-a auzit nu putea să nu observe diferența dintre tonul și intensitatea vorbirii din cele două discursuri. Cuvintele de mai sus nu erau cuvintele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ci Cuvintele lui Allah. Ele au fost puse, în mod literal, în gura lui. În timp ce le recita, el era folosit doar ca purtător de cuvânt al lui Allah, la fel ca vocea „vorbitorului” de la radio. Aceste date au

fost programate chiar în interiorul său, Allah oferindu-i-le, punându-le în mintea și inima sa cu zece ani mai devreme în mecca, în circumstanțe cunoscute.

În acea perioadă, el era provocat de către evrei, care încercau să îl păcălească, punându-l să vorbească despre „**identitatea și genealogia lui Dumnezeu**”. Nu, spre deosebire de fariseii din trecut, care urmau pașii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) Mesia (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a așteptat.

Cele spuse mai sus reprezintă un exemplu perfect despre cum Allah Cel Atotputernic trimitea Revelația Mesagerului Său ales – prin inspirație verbală – și cum Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a protejat și păstrat Mesajul, precum și cum a fost folosită propria lui voce pentru a transmite Mesajul și cum noi, urmașii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

În literatura religioasă a lumii, nu există nimic care să poată fi comparat măcar cu acest scurt capitol (**Surat Al-Ikhlās**), citat mai sus!

Capitolul V

Allah – Cel care nu are pe nimeni egal în Numele și Atributele Sale

Allah Cel Atotputernic este Cel care nu are pe nimeni egal în ceea ce privește Numele și Atributele Sale. El nu poate fi comparat cu nicio persoană sau cu vreun lucru pe care le cunoaștem sau pe care ni le putem imagina. În ultimul verset al **Surei** citate în capitolul precedent, ni se spune:

„El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 112:4]

Atunci, cum am putea să Îl cunoaștem? Putem să începem să Îl cunoaștem prin intermediul Atributelor Sale. Revelația Sa finală, Coranul cel Sfânt, ne oferă nouăzeci și nouă de Atribute și Nume ale lui Allah, având în centru Numele suprem de ALLAH! Aceste nouăzeci și nouă de Nume și Atribute sunt numite **Asma-ul-husna** (Cele mai frumoase Nume și Atribute ale lui Allah), iar acestea sunt risipite în interiorul întregului text coranic, la fel ca perlele cele frumoase ale unui pandantiv mirific: Allah. Mai jos, puteți găsi o bucată din acest colier:

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu: Al-Malik (Suveranul), Al-Quddus (Cel Sfânt), As-Salam

(Făcătorul de pace), Al-Mu'mîn (Apărătorul credinței), Al-Muhaymin (Veghetorul), Al-'Azîz (Cel Atotputernic) Al-Jabbâr (Cel Temut), Al-Mutakabbir (Cel Preaînalt).

Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați. ~ El este Allah: Al-Khaliq (Creatorul), Al-Bârî' (Cel care a creat totul de la început) , Al-Musawwir (Dătătorul de chipuri). Ale Lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din Ceruri și de pe Pământ. El este Cel Puternic (și) Înțelept.”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 59:23-24]

Cele mai frumoase Nume

În cele două versete citate mai sus, putem număra treisprezece din cele nouăzeci și nouă de Nume și Atribute ale lui Allah răspândite în Coranul cel Sfânt. Chiar și cel mai mare și dușmănos oponent al Islamului va fi forțat să admită, chiar dacă ele sunt traduse din arabă, că aceste Nume și Atribute sunt frumoase și unice. În limba arabă, aceste cuvinte, precum și construcția lor, sunt absolut inimitabile și sublime.

Cum ar putea o persoană analfabetă, care venea dintr-o națiune neînvățată, să născocoască o asemenea rapsodie a lui Dumnezeu acum mai bine de o mie patru sute de ani? Trebuie să ne amintim că în acea perioadă nu existau enciclopedii sau tratate pe care Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să le fi putut consulta, mai ales că ei se aflau în jurul deșertului din Peninsula Arabă. Așadar, de unde ar fi putut Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) să găsească această comoară a teologiei? El a spus: „**Totul mi-a fost oferit mie prin intermediul Inspirației Divine!**”

Cum am putea explica alt fel acest fapt? Ar fi un bun experiment să le cerem celor mai învățați dintre prietenii noștri învățați să numească câteva dintre Atributele lui Allah pentru noi. Vă asigur că, în ciuda întregii lor cunoaștere, profesorii de teologie sau doctorii în științele divine nu vor putea să numească în amănunt nici măcar o duzină. Înțelepții lumii ar spune: „**Vedeți, Mohammed a fost un geniu și, în orice caz, un geniu poate excela de zece ori mai bine ca noi!**” Noi le-am răspunde: „Este adevărat că un geniu poate face lucrurile de zece ori mai bine decât noi. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a oferit nouăzeci și nouă de Nume și Atribute, dar ceea ce transformă această listă în ceva **MIRACULOS** și **DIVIN** este faptul că unul a rămas în afara acestei liste!” Ne referim la cuvântul „Tată”, care a rămas în afara acestei liste.

Tatăl din Ceruri

În lista noastră umană, nicio persoană nu va rosti cuvântul TATĂ în această listă de Atribute. Miracolul oferit lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prin această listă¹ de nouăzeci și nouă de Nume și Atribute. Cuvântul „tată” i-a fost fluturat în față timp de douăzeci și trei de ani de viață profetică. El a evitat aceasta. El nu a avut în vocabularul său (conștient sau nu) acest termen pentru mai mult de două decenii, de aceea, acest fapt se află în afara teologiei islamice.

¹ Aceasta **nu** este lista lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Coranul **nu** este propria sa muncă.

Aveți tot dreptul să mă întrebați: „Dar ce poți spune despre rugăciunea Tatăl Nostru?” Da, ce e cu aceasta! Citește-o, domnule Deedat! De aceea, am citit:

„Tatăl nostru carele ești în Ceruri, sfințească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se Voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ...”

„Ce este rău cu aceasta?”, mă veți întreba. „Nimic!” Așadar, de ce sunt musulmanii atât de alergici cu privire la ea? Eu nu sunt atât de înverșunat împotriva ei așa cum sunt creștinii cu privire la rugăciunile noastre. Trebuie să recunoaștem că această rugăciune creștinească este una frumoasă, dar care cuprinde deficiențe sigure în interiorul său. Vedeți, copilul meu nu ar putea vreodată să învețe Numele lui Dumnezeu din această rugăciune. Care este Numele Său? În toate cele douăzeci și șapte de Cărți ale Noului Testament, Numele lui Dumnezeu nu apare nici măcar o dată! „*Tată*” este folosit aici ca un substitut. Acesta nu este Numele Său! Ca Atribut, semnificând Domn, Dumnezeu, Creator, Înzestrător, poate fi... **„Tatăl Cel Iubitor din Ceruri”** sau **„Tatăl Nostru din Ceruri”** etc. Ca musulmani, putem face o excepție și să acceptăm un nou Atribut, cu această nouă semnificație, de **„Tată”**.

Doar Fiul cel născut etc.

În teologia creștină, acest cuvânt simplu și inocent „tată” a dobândit o nouă semnificație. Acest nou sens este, conform creștinilor, acela de Cel care l-a **născut** pe fiul Isus (Pacea fie

asupra sa!). Găsim aceasta în propriul catehism.¹ – Isus (Pacea fie asupra sa!) este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, **născut**, iară nu făcut” (Crezul creștinilor). Dacă aceste cuvinte au vreun sens, ce înseamnă ele? Desigur, ele semnifică ceea ce se afirmă! Dumnezeu are mai mulți fii conform Sfintei Biblii: Adam, Israel, Efraim, David, Solomon etc... Însă, toți aceștia sunt fii metaforici. Allah Cel Atotputernic, Creatorul, este în mod metaforic Tatăl fiecărei creaturi; a fiecărui animal și ființă de pe această planetă: Însă, Isus (Pacea fie asupra sa!), spun creștinii, nu este astfel. El este **NĂSCUT**, iar nu **FĂCUT**. Aceasta, conform Islamului, este cea mai abominabilă afirmație, atribuindu-i lui Dumnezeu o natură animală: nașterea bazată pe o lege animală a actului procreației!

Semnificațiile se modifică

La început, cuvântul „tată” folosit pentru Allah nu purta cu sine niciun fel de asociere blasfemitoare, însă cuvintele își schimbă semnificațiile cu timpul. Vă voi oferi doar două astfel de exemple: „**tovarăș**” și „**gay**”.

„**Tovarăș**”: la origine, acesta este un cuvânt frumos și inocent, însemnând prieten, asociat sau camarad; termen derivat de la termenul francezesc „*camarade*”, semnifică și coleg de cameră sau tovarăș de arme, care împart aceeași cameră. Însă, în zilele noastre, acest cuvânt s-a schimbat semnificativ, devenind în accepțiunea majorității „comunist, un membru al partidului leninist-marxist” sau orice persoană

¹ *Catehism*: expunere a principiilor religiei creștine, sub formă de întrebări și răspunsuri; catihis; carte care cuprinde această expunere.

radicală, privită ca un revoluționar subversiv, care ar trebui să fie eliminat ca o plagă sau ca un parazit. Dacă oricare prieten ți s-ar adresa în zilele noastre cu numele de „TOVARĂȘ” în Statele Unite ți-ar putea pune în pericol cariera, la fel ca și viața!

„**Gay**”: Ce este greșit cu acest cuvânt? Nimic! Am învățat acest cuvânt la începutul parcursului meu școlar, cu semnificația de **caracterizat de bucurie și emoție**; o persoană cu inima ușoară. Am fost învățat să cânt:

„DOMNII ȘI DOAMNELE GAY COBOARĂ DE PE MUNTE LA SFÂRȘITUL ZILEI.”

Am uitat rima acestui poem. Aici, ceea ce înțeleg prin acest termen – „gay” – este **bucurie și voioșie**. Nu am avut nici cea mai mică bănuială că, într-o zi, un astfel de cuvânt inofensiv, pe care copiii îl învățau la școală, va putea dobândi în timp o semnificație atât de obscenă și de murdară precum a fi homosexual: sodomiți și gomoriști în toată puterea cuvântului. Așadar, „DOAMNE GAY” vor însemna astăzi „DOAMNE LESBIENE”!

În același mod, un cuvânt respectabil precum „Tată” a fost contaminat de credința „**singurului NĂSCUT al Tatălui!**” etc.

RABB SAU ABB?

Allah Cel Atotputernic, prin intermediul lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a protejat Islamul și i-a protejat pe musulmani prin păstrarea termenului

de „Tată” (**ABB**) pentru Allah în afara vocabularului religios. Este un fapt miraculos acela că, deși Coranul cel Sfânt a listat nouăzeci și nouă de Nume și Atribute ale lui Allah, incluzându-l și pe cel de **RABB**, care înseamnă Domn, Înzeștrător, Întreținător etc. (și acest Atribut ocupă numeroase locuri ale textului coranic), nu a inclus printre acestea pe cel care era cel mai ușor dintre cuvinte, **ABB**, semnificând „Tată” atât în arabă, cât și în ebraică, nu este folosit nici măcar o dată. În acest mod, musulmanii au fost scutiți de o asemenea blasfemie, al unicului fiu NĂSCUT! Cui ar trebui să îi dăm crezare cu privire la acest fapt: lui Allah sau lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)? profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu își atribuie niciun merit, el spune că tot ceea ce a adus i-a fost oferit prin inspirație Divină, iar cuvintele pe care le auzim nu îi aparțin, acestea sunt **Cuvintele lui Allah** ce i-au fost dictate lui!

Capitolul VI

Rezolvarea controverselor

Coranul cel Sfânt este unul dintre cele mai mari Miracole. Este o Carte a Miracolelor, care pot fi expuse din nenumărate puncte de vedere. Am încercat să împărtășesc cu voi câteva aspecte simple de care și eu, pe când eram laic, am fost captivat. Nu există un final al unei asemenea cercetări. Las această sarcină celor mai învățați ca mine și a învățaților erudiți ai Islamului. In shaa Allah să trăiesc pentru a vedea împlinite eforturile lor! Permiteți-mi să termin cu aceasta, ultimul meu exemplu pentru această publicație.

Apel către Swaziland

Acum câțiva ani, o controversă și-a făcut apariția în Swaziland. Regele Sobuza și-a pierdut regina aleasă. Bisericele creștine din țară au început să discute asupra subiectului perioadei de așteptare a regelui, până când se va putea recăsători. Nu era o problemă atât de serioasă de discutat, ținând cont de faptul că regele avea încă opt alte soții. Așadar, topicul s-a schimbat în **„Cât de mult trebuie o femeie să aștepte dacă soțul ei moare?”**. Deoarece dezbateră unu subiect atât de mic se făcea cu furie, regele a poruncit un sinod al tuturor Bisericilor din țară, pentru a termina cu această problemă.

Domnul Moosa Borman, un frate swazi care a îmbrățișat Islamul, i-a cerut regelui permisiunea de a avea propria

„Biserică” (Islamul) prezentă la această dezbatere. Cu binecuvântarea regelui, și eu am avut onoarea de a lua parte la aceste discuții.

Într-o dimineață de duminică, în camerele regelui, reprezentanți ai diferitelor culte creștine s-au adunat pentru a ajunge la un consens cu privire la perioada de văduvie. Persoană după persoană, fiecare și-a ținut propriul discurs. Allah Cel Atotputernic l-a dăruit pe fiecare african cu un potențial oratoric asemeni lui Billy Graham sau Jimmy Swaggart!

La sfârșitul fiecărei predici, auditoriul aplauda entuziast. Fiecare persoană care vorbea spunea despre cea dinaintea sa că totul nu a fost decât **paalish** (adică un terci), însemnând noroi, gunoi! De dimineața și până seara, discuțiile au continuat. În jurul orei 5 p.m., a venit și rândul meu. Cu un volum al Coranului cel Sfânt în mâini, am început:

„De dimineață și până seara, am căutat neîndemânatic un răspuns cu privire la cât de mult trebuie să aștepte o femeie până când se poate recăsători, după decesul soțului ei. Am auzit ceea ce spun Vechiul și Noul Testament spun, însă nu am găsit încă un răspuns! Aceasta, deoarece răspunsul la întrebările noastre se află în...”

„Ultimul Testament”

„Ultimul Testament” a fost o adevărată bombă pentru preoții și predicatorii creștini. Nu au zisără vreodată în viața lor de ULTIMUL TESTAMENT. „Citind din VECHIUL și NOUL, NOUL și VECHIUL nu va ajuta la nimic, deoarece

răspunsul se află în ULTIMUL TESTAMENT.” Am ridicat Cartea și am citit traducerea sensurilor din Coranul cel Sfânt, capitolul 2, versetul 234:

„Aceia dintre voi care se săvârșesc din viață și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte (o perioadă de) patru luni și zece (zile). După ce au împlinit timpul lor, nu mai e niciun păcat pentru voi pentru ceea ce fac ele cu sine, după cuviință¹. Și Allah este Khabīr (Atoateștiutor) a toate câte le faceți.”

I-am spus auditoriului: „PATRU LUNI ȘI ZECE ZILE, mai aveți vreo întrebare?!” Ei au răspuns toți în Coranul cel Glorios: „NU!”, după care i-am explicat clerului învățat înțelepciunea din spatele unei perioade de „patru luni și zece zile”.

Într-un verset anteriori, în Ultimul Testament al lui Dumnezeu, ni se spune și care este perioada de așteptare după divorț:

„Femeile divorțate trebuie să aștepte trei menstruații...”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:228]

Aceasta pentru a putea vedea că mariajul condiționat nu mai este o problemă. La fel și pentru văduvie: un timp de patru luni și zece zile a fost prescris. Foarte logic, cu toții vor fi de acord, însă, ce este miraculos cu privire la aceasta? Orice om înțelept ar fi putut ghici că perioada de așteptare după divorț este de trei luni și că după moartea unuia dintre soți trebuie așteptat patru luni și zece zile. Ghicitul lui Mohammed (Pacea și

¹ Cuvintele acestea au fost adresate părinților văduvei, care devine după aceea liberă în privința opțiunii pentru un nou mariaj

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este mai bun decât al oricărui altul! Aceasta este adevărat, însă dovada că aceste învățături sănătoase nu sunt propriile percepții ale lui Moahmmmed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se află în versetul care vorbește despre perioada de după cele patru luni și zece zile:

„Asemenea, nu păcătuți dacă (în timpul acesta) le dați de înțeles femeilor că le cereți în căsătorie sau doar nutriți acest gând în sufletele voastre. Allah știe doar că voi vă gândiți la ele, dar nu le faceți promisiuni într-ascuns, în afară de a le spune vorbe cuviincioase. Și nu mărturisiți intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit!...” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:235]

Amprentele lui Dumnezeu

„... Și nu mărturisiți intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit!...”

Aceasta nu este înțelepciunea lui Mohmmmed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)! Aceasta este Înțelepciunea lui Allah Cel Înțelept. Creatorul Atoateștiutor cunoaște fiecare slăbiciune a creației sale. Bărbatul, în lăcomia sa, va profita de avantajele nedrepte aduse de pierderea suferită de văduva îndurerată. Ea tocmai și-a pierdut coloana vertebrală și susținătorul pentru viața de zi cu zi. Ea are un număr de alte mici guri care trebuie hrănite și este posibil ca ea să se ambaleze la orice scânteie. În stare ei emoțională, în condiția tulbure în care se află, în graba și insecuritatea în care se află, atunci când cineva îi face o propunere, este posibil ca ea să

accepte imediat. Însă, Marele Psiholog (și acesta nu este Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) cunoaște toate capcanele întinse de către bărbați. De aceea, și avertizarea:

„... Și NU MĂRTURISIȚI intenția căsătoriei mai înainte de trecerea timpului orânduit!...”

Perioada de **iddat**¹ de după divorț este de trei luni. În acest caz, ei i-a fost oferit un plus de 40 de zile pentru a reuși să își recâștige echilibrul sufletesc. În acest timp, dacă i se face sugestia de a se căsători, ea va avea timpul necesar pentru a discuta acest subiect, fără patimă, cu prietenele și rudele sale. Ea poate evita capcanele unei acceptări pripite, după o lungă perioadă de durere.

Credeți că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se gândea la toate aceste ramificații acum mai bine de o mie patru sute de ani în urmă, în timp ce se afla în deșert? De ajuns, i-ați oferit pre mult credit! El a trebuit să repete mereu și mereu că Înțelepciunea coranică nu reprezintă cuvintele sale, ci **„El [Coranul] nu este decât o Revelație trimisă!”**², trimisă de către Domnul său Cel Generos. Dacă încă mai aveți îndoieli cu privire la mărturia sa, atunci luați în considerare următoarea provocare coranică:

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنَّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

¹ **Iddat**: perioada de așteptare de după divorț sau după perioada de doliu

² Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt 53:4

„Spune: «De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă (ceva) ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă (ceva) asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor!»”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt,

Surat Al-'Isra', 17:88]

Lumea este provocată să producă o Carte așa cum este Coranul cel Sfânt, iar aceasta nu a putut produce una în mai bine de paisprezece secole. Arabii creștini care se laudă cu o populație de aproximativ 15 milioane de persoane în zilele noastre au produs Evangheliile creștine în stilul Coranului. Ei au plagiat¹ Coranul cel Sfânt, furând fraze și cuvinte, ba chiar și stilul, și să nu uităm de *Bismillah*!² Fiecare capitol al celor mai moderne invenții ale lor încep cu aceste cuvinte ale Revelației coranice. Trebuie să vedeți pentru a crede, de aceea vă ofer mai jos o invenție a unei astfel de „revelații” umane:

¹ **A plagia:** a-și însuși, a copia total sau parțial ideile, operele etc. cuiva, prezentându-le drept creații personale

² Formula „În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător, cu care începe fiecare capitol al Coranului cel Sfânt

بَابُ الْكَيْفَةِ
(٢٧)
مَقْدِسِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(١) قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ حَقًّا
فَاتَّبِعُوايَ وَلَا تَخَافُوا إِنَّا لَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ بِحَيَاتٍ نَزَلًا (٢)
فَلَا نَسِفَنَّكُمْ إِلَى اللَّهِ بِأَمَدٍهَا نَكْم ثُمَّ لَا تَتَّبِعَنَّكُمْ نَزْلَهُ أُخْرَى (٣)
وَأَنكُمْ تَتَعَرَّفُونَ السَّيْلَ إِلَى فَيْتَنِي الْمُلُكِ فَقَالَ لَهُ سَوَاتِ
الْحَوَارِيُّ مَوْلَاتِ إِنَّا لَا تَمْلِكُ مِنْ ذَلِكَ عِلْمًا (٤) فَقَالَ لَهُ
عِيسَى أَنَا هُوَ الْيَمْرَاطُ إِلَى اللَّهِ حَقًّا وَمِنْ دُونِي لَا تَسْتَطِيعُونَ
إِلَهُ سَيْلًا (٥) وَمَنْ عَرَفَنِي فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ وَهَاتَكُمْ مِنْهُ

Aici este o dovadă, dacă de aceasta era nevoie pentru a observa că Nobilul Coran este inimitabil. Încercați dacă puteți! Provocarea este încă valabilă. Coranul cel Sfânt este Cuvântul lui Allah revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și este Miracolul miracolelor!

ȘI ÎNTR-ADEVĂR ESTE UN MIRACOL!

Rev. Bosworth Smith

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM